Rudolf Steiner Børnehaven Askelæ

De styrkede læreplaner for 2021-2023

Askelæ er en Rudolf Steiner Børnehave, hvor pædagogikken bygger på et antroposofisk grundlag; inspirationen for vores impulser og virke udi hverdag og fest.

Antroposofien, livsanskuelsen og børne/menneskesynet er en levende del i personale gruppen, hvor individet kan komme til udtryk og udvikling, såvel at være et enkelt individ blandt andre, som at være en del af en helhed. Pædagogikken tager udgangspunkt i at danne grundlaget for udviklingen af barnet, hvor vi betragter og imødekommer barnet som et fysisk væsen (det kropslige), et sjæleligt væsen (det følelsesmæssige) og et åndeligt-tænkende væsen (herunder læringsmæssigt).

Askelæ ønsker, at bringe barnet indenfor den første 7 årsperiode, ind i en verden hvor barnet kan udvikle sig på bedste vis, som et sansende væsen, som et efterlignende væsen og som et rytmisk væsen. Barnet oplever i dagligdagen alle de facetter, der gør barnet kan vokse og tage næring fra omgivelserne for primært at opbygge en sund og brugelig krop, som er det redskab barnet bærer med sig livet igennem, til at bære sig selv i livet, der venter barnet når det træder ud af børnehaven.

Huset Askelæ er en gammel frugtplantage, hvor børnehaven er i stuehuset, ladebygningerne bruges til tider til årstidsfester og til vores Jule arrangement, selve frugtplantagen eksisterer ikke mere. Askelæ blev oprettet den 1.oktober 1985 af en forældre-gruppe der ønskede at danne rammen for deres børns opdragelse og udvikling indenfor impulserne givet af Rudolf Steiner.

De centrale værdier for Askelæ er blandt andet, at give grundlaget for barnet i tryghed, trivsel, rytme, sansning, læring, mangfoldighed og dannelse, til at have mod og styrke til at møde og tage imod livet. Dette vil blive udfoldet og beskrevet gennem vores læreplaner.

DET FÆLLES PÆDAGOGISKE GRUNDLAG

-UDGANGSPUNKTET FOR ARBEJDET MED DE 6 LÆREPLANSTEMAER I DEN STYRKEDE LÆREPLAN

De centrale elementer i det fælles pædagogiske grundlag er

Børnesyn 6
Leg 8
Læring 9
Børnefællesskaber 10
Pædagogisk læringsmiljø 11
Forældresamarbejde 13
Børn i udsatte positioner 14
Sammenhænge til børnehaveklassen 16
Dannelse og børneperspektiv 17

Øvrige krav til indholdet i den pædagogiske læreplan 20

Inddragelse af lokalsamfundet 21

ARBEJDET MED DET FYSISKE, PSYKISKE OG ÆSTETISKE BØRNEMILJØ I DAGTILBUDDET SKAL INDTÆNKES I ARBEJDET MED DEN PÆDAGOGISKE LÆREPLAN.

Børnemiljøvurderingen 2021 22

Garderoben 24
Stuerne 27
Toiletter og puslerum 31
Spiseplads og måltider 34
Sove/hvile-forhold 38
Udearealer – haven 40
Ture og udflugter – brug af nærmiljøet 43
Årstidsfester 46
Køkken 48
Børnenes trivsel og tilknytning 51
Familien – relationsarbejde mellem dagtilbud og forældre 54
Personalets arbejde med selvopdragelse 55

PÆDAGOGISKE MÅL FOR DE 6 LÆREPLANSTEMAER

Alsidig personlig udvikling 57
Den alsidige personlige udvikling set i samspil med de øvrige læreplanstemaer 60
Social udvikling 62
Social udvikling set i sampil med de øvrige læreplanstemaer 66
Kommunikation og sprog 68
Kommunikation og sprog set i sampil med de øvrige læreplanstemaer 72
Krop, sanser og bevægelse 73
Krop, sanser og bevægelse set i sampil med de øvrige læreplanstemaer 77
Kultur, æstetik og fællesskab 79
Kultur, æstetik og fællesskab set i sampil med de øvrige læreplanstemaer 84
Natur, udeliv og science 86
Natur, udeliv og science set i sampil med de øvrige læreplanstemaer 91

Samarbejde med forældre om børns læring 93

Evalueringskultur 96



BØRNESYN

Det at være barn har værdi i sig selv. Tre vigtige syn på børnehavebarnet er, at i Askelæ betragtes barnet som et sansende væsen, et rytmisk væsen og et efterlignelsende væsen, i den første 7 års-periode af barnets liv (anden 7 års-periode er alderen 7-14 år og den tredje 7 års-periode er fra 14-21 år).

Sanserne er et aktivt redskab gennem hele dagen hos hvert enkelt barn, til at komme til en forståelse og udvikling af eget væsnet. Sanserne stimuleres gennem forskellige kvaliteter f.eks maden, naturmaterialer, ægte omgivelser uden kunstigfremstillede ting, kultur også som omformet natur, det bløde og varme sand, mudderet, anretningen på bordet, blide farver, dufte, indretningen af haven og en kærlig stemning. Sanserne formidler indtryk til egen
legemelighed, omverdenen og andre mennesker. Denne tre-foldige gang på Jorden giver barnet en egenforståelse, forståelse af omverden og forholdet til andre mennesker. Barnet bliver i det indre bevæget af det som de enkelte sanser formidler, det forholder barnet sig til, og derved kan barnet vokse i det indre og ydre. Gennem barnets egen forståelse gøres sanseindtrykkene til en egenhandling, barnet træder på ny ind i verden, helt som sig selv, med denne nye lærte egenskab, gennem et sanseindtryk. Efterlignelsen er direkte udtrykt gennem at kunne mestre f.eks talen. Langsomt og sikkert begiver barnet sig gennem imitation af mundbevægelser, gennem pludren, gennem imitation af specifikke lyde, til ordene koblet sammen med genstande, til ord som i talens sprog. Barnet har ved det tredje leveår opnået en oprejsthed i det fysiske legeme og talen er ofte blevet til en kunnen, som barnet opøver og udvikler dagen igennem. Al tale –både det gode og dårlige- efterlignes af barnet, derfor er vigtigheden af en anstændig tale fra pædagogens side overordentlig
vigtig.

Pædagogen må i selvopdragelse blive et efterlignelsesværdigt forbillede, bestræbelser i det daglige ved den gode stemning, de gode og kærlige tanker og handlinger. Rytmen udtales gennem året, månederne, dagen og natten og

7

Timerne; natur lovmæssighederne. Barnet kan gribe og begribe året gennem at lære det genkendelige gennem årets gang, genkendeligheden gennem årstidsfesternes gang gennem året. Dagen har fastlagt rytmer, hvor bestemte aktiviteter og bestemte madplaner lægger sig op af hver dag. Tidspunkterne for dagens rytme er fast med morgen-stearinlyset brænder på køkkenborden hvor der er tegnepapir og et par puslespil, indtil døren til stuen åbnes, hvor der er fri leg indtil oprydning inden morgensamlingen, derefter toilet, og fri leg i haven. Knækbrød serveres i haven, senere ringer klokken ind til frokosten. Eventyr bagefter, og så en hvilestund eller stille stund i køkkenet, fri leg ude eller inde, eftermiddagsmadpakker spises, og til sidst fri leg inden afhentning. Genkendeligheden gennem dagen giver barnet tryghed og tillid til at kunne udforske egne udviklingstrin, det rytmiske pulserer ind i barnet som næring som medfører bl.a sansningen til sig selv og omverden, hvilket giver barnet ro til at kunne vokse såvel i det indre som det ydre. Der veksles dagen igennem mellem fri leg og vokseninitieret aktivitet, det er dagen indånding og udånding, som barnet kan føle tryghed i.



LEG

Legen er barnets indre kraft til at udtrykke sig, hele barnet formidler sig selv og ergrundlæggende for barnets ubevidste selvforståelse og virke udi verden. Den frie leg er hvor barnet, alene eller sammen med andre børn, bruger af indre fantasi-krafter til at lege, barnet finder evner frem som kan bruges i forskellige leg-konstellationer.

Legen er barnets måde til at gøre sete og gjorte handlinger til deres eget; barnet tager gerne de voksnes køkkenaktiviteter og gør til deres egne gennem deres leg, eller de hørte fortællinger, oplevelser fra morgenstunden hjemme ved køkkenbordet eller turen med bedsteforældrene. Gennem legen byder barnet sig ind, aftaler indbyrdes med rollefordelingerne, snakker, synger, bygger huler, rumstationer, biler.

Det centrale redskab i legen er barnet selv. Legetøjet i Askelæ er simpelt udformet; klodser, dukker, stof, tørklæder uden specifikke brugsanvendelser, alle i naturmaterialer, så barnet udvikler egne fantasikræfter i udfordringen til at lade en genstand repræsenterer lige den del af legen der er brug for. Skaberkraften, initiativet, henter barnet i det indre, at lade øjeblikket, livet være det bærende for legen.

De voksnes meningsfulde gøremål (f.eks vasketøj, ordner grøntsager, snitter, reparerer, saver, håndarbejde) omkredser barnets leg; frisættelsen, inspirationen af de voksnes skaberkræfter i det daglige, giver genklang i barnets leg; frisættelse til deres egen skaberkræfter, som vil komme barnet tilgode såvel i øjeblikket som senere gennem skoletiden og ind i voksenlivet. Grundlæggende byggesten til f.eks sociale kompetencer, livsduelige egenskaber, opfattelse af sig selv som med-skaber.



LÆRING

Alt er læring dagen igennem, at lære at være menneske er livets morgengave. Lige fra det første håndtryk og godmorgen til "tak for i dag og på gensyn i morgen hoppen-farvel".

Hvert barn er unik med den konstitution som barnet bringer med, barnet næres dagen igennem med de udfoldelser, udfordringer, medskabende, livsgivende oplevelser i sansende, rytmiske og efterlignelsesværdige aktiviteter, det sociale rum byder barnet at skulle have en selvoplevelse med andre, hvor barnet lærer om sig selv, andre og omgivelserne.

De voksne er nærværende og er perifere; det betyder at barnet til enhver tid kan lege og være i egen sfære, føle sig tryg og i tillid til at der altid er en voksen i nærheden. Det gør barnet kan udvikle sig i eget tempo uden al for megen indblanding fra de voksne, dog med et kærligt omsorgsfuldt nærvær af en voksen.

Det væsentlige for barnet er at komme til læring i forhold til sig selv, til omgivelserne og til andre mennesker gennem en sund og nærende hverdag.

De voksnes daglige arbejde er udover det rent praktiske i de meningsfulde daglige gøremål, at have et velafbalanceret livsholdning, at kunne danne en stemning der er kærlig og omsorgsfuld.

Vi skal sikre os, at vi giver barnet de rette forudsætninger for at kunne begå sig som barn lige nu og videre i livet, som et menneske med en fysisk krop som et brugbart redskab, med vækkede sanser, som et sjæleligt menneske med et rigt følelsesliv, og et tænkende menneske med mulighed for at kunne udtrykke og udforme tanker og ideer, der kan gøre barnets fundament stærkt, robust og mangfoldigt. Menneskemødet i alle dens afskygninger giver mening når barnet bliver mødt af et andet menneske, ikke af kunstig intelligens, såsom ipad, computer, smartphones.

Et menneske hvor der kan fornemmes puls, hjerteslag, varme og kærlighed. Derfor har Askelæ fravalgt al form for skærm.



BØRNEFÆLLESSKABER

Fællesskabet er hvor alle føler og mærker de har et tilhørsforhold, både rent fysisk, sjæleligt og med de store overordnede værdier der er grundlaget for Askelæ.

Fællesskabets struktur er med hovedfokus på barnets trivsel, dannelse og udvikling, der er fællesskabet mellem personalet, mellem personalet og forældrene, forældrene og deres børn, personalet og børnene, og barn og barn imellem. Alle de bånd og relationer er livsnerver for barnets dag; kurrer på tråden skal undgås, stemnningerne og kærlige handlinger og tanker skal imødekommes, alle uoverensstemmelser er skadelige for barnet, som voksen skal der være en stor grad af selvopdragelse for at varetage barnets tarv i det daglige.

Alle overordnede retninglinier og rammer er de samme for alle i Askelæ, det gør det trygt og tillidsfuldt at navigere i det daglige rum, forudsigeligheden er er base funderet på gensidig tillid, samklang, samspil og glæde, som gør dagen indholdsrig og nærende. Alle bidrager ind i fællesskabet, trods de faste rammer for dagen, er dagene altid fulde af nye veje, nye tanker, nye følelser, en ny måde at være sammen som individ i det fælles.



PÆDAGOGISK LÆRINGSMILJØ

Barnet er sammensat af mange kompetencer når de er i børnehaven, alle disse forskellige facetter er nødvendige for barnet kan trives, udvikles, dannes til at tage skridtet ud i skolen, med mod på livets nye udfordringer, at vi som voksne har øje for hvilke forhindringer der kan ligge i vejen for at barnet optimalt kan træde ind på livets sti.

Det pædagogiske læringsmiljø understøtter barnet dagen igennem. Barnets hukommelseskræfter er skjulte i det fysiske legeme, det vil sige læring går gennem sanserne, efterligning og det rytmiske, indtil der gradvis sker en forvandling til lige inden skolestart at kunne klart og tydeligt i talesætte og erindre det lærte, andre hukommelseskræfter er ved at vækkes og aktivt brugbart for dagen.

Det er Askelæ´s fornemmeste opgave at give barnet læring dagen igennem, hvor det er barnets tarv og udvikling der er i højsæde, pædagogisk at have for øje hvor det enkelte barn er lige nu, og hvor det bevæger sig hen, såvel i det fysiske som følelsesmæssigt, og understøtte og udfordre barnet i dets udvikling.

Dagen er opbygget af faste rammer, hvor hver dag har dets særegen aktivitet, dette giver en tillidsfuld og tryghedsskabende tilgang til dagen for barnet. Barnet møder ind hver morgen og ved hvilke tiltag der gøres for dagen. Fundamentet bliver etableret til at det pædagogiske læringsrum er fyldigt og opfylder barnet med mod og lyst til at være sig selv tro, at lytte til egne evner og kompetencer, til udforske egne udviklingstrin, prøve noget nyt og fremmed, Barnet lærer gennem egen kraft, egen tanke og egen følelse at være det sikreste og mest fintfølende kompas for at lære dagen igennem. Pædagogisk skal der være en fintfølende lydhørhed overfor barnet, for netop at kunne lære barnet om det indre væsenskerner, som det kan drage nytte og gavn af. Dagen igennem lærer barnet at kunne være sig selv, lære af andre –børn som voksne, og af omgivelser.

Glæden er den stemning der giver varme ud i omkredsen, hvor der kan

12

Vækkes en interesse frabarnets side, hvor barnet føler varmen og bruger sig selv som redskab til at kunne lære. Jo flere sider af barnet der er aktive dagen igennem i leg, voksen-ogbørneinitieret aktivitet og daglige rutiner, jo flere redskaber har barnet til rådighed til at udvikle og danne sig, i fælleskaber, i det sociale rum, i det emotionelle og i detkropslige.



FORÆLDRESAMABEJDE

Forældrene er barnets primære opdragere og forsørgere, i alle aspekter barnets alomfavnende bærende kraft.

Pædagogen har en stor betydning i barnets opvækst, udvikling, dannelse og læring, Hjemmebesøget betyder at pædagogen tager aktiv, hjertelig og kærlig interesse i familien, hjemmet, barnet før børnehaven, mange af de aspekter der vedrører barnet.

Denne interesse er broen mellem hjemmet og Askelæ som bygges af gensidig respekt, tillid, dialog, åben og hjertelig tilgang for dagligdagen i børnehaven og hjemmet.

Visdommen er skjult i barnet, det vordende menneske, denne visdom er vigtig at ære, hvilket barn er det der træder på livets sti i Askelæ, hvilken gang træder barnet med, hvilke gaver og forhindringer er der lagt på barnet vej. De voksnes blikke og tanker har allerstørste betydninger for barnet i tillid kan udfolde sig, blive et barn der kan lære sig selv at kende, og dette samarbejde mellem forældre og personale er æreværdigt, for det danner sig et øje for hvilket barn der på helt sin forunderlige måde udfolder sig, i hver vores varetægt. Hvert barns udvikling er unik, selv i det store fællesskab, hvor de voksne skal tilbageholde egne forestillinger og formaninger; barnet næres gennem de gode rammer, et sundt læringsmiljø og aktiviteter.

Byggestenene til en sund og tillidsfuld børnehaven tid er lagt med tæt dialog mellem forældre og personale.



BØRN I UDSATTE POSITIONER

Et barn i en udsat position, over et kortere eller længere tidsrum, kan ses som et barn med behov for ekstra omsorg, opmærksomhed, anden indlæringsform, anden perspektivering, for svær/for let i omgangen med andre, det stille barn, det larmende barn, en følelsesmæssige overbelastning/underbelastning, overstimulering eller understimulering af bl.a sanserne, som ofte ses hos børn med stort forbrug af skærm.

Når et barns gør en voksen opmærksom på sig selv som gør, at der er en alarmklokke der ringer, er et barn i en udsat position, dette gælder i det fysiske legeme -kroppen, i det sjælelige legeme -følelserne, i det åndelige legeme -tankerne. For at komme ind til kernen af et barns udsatte position, kan der laves en børnebetragtning, som bliver pædagogens videre forståelsesramme, handleplan og redskab til bedst muligt at gribe barnet an, når dette giver mening i forhold til problematikken.

Der er et godt og givende beredsskab i det kommunale regi, som er behjælpelige med at udrede, og konkretisere barnet i den udsatte position. Og det gælder også om at give barnet mulighed for at mestre opgaver indenfor opgaver der kan løses og gøres, selvom barnet er udsat. Det giver en tillid til barnet selv og vil føle at det kan vokse med de opgaver barnet står overfor. Individet mødes med varm og kærlig interesse og oprigtighed, det individuelle skal næres og plejes, såvel det sunde barn som et barn der kræver mere, dybere og indtrængende en bredere forståelsesramme fra de voksne. Individet har en livsvej som er barnets vej, som gør at det kan blive til den bedste udgave af sig selv til at løse livsopgaven barnet har valgt. Vi kan give redskaber til barnet så det gør det bedre i stand til at være menneske på menneskevej, mangfoldighedens velsignelser.

Vigtigt er det at efter bedste formåen er det pædagogens arbejde, at barnet kan modnes og udvikles i trygge rammer, som individ i fællesskabet og i de øvrig

15

Sociale medrelationer til gruppen som helhed. Anerkendende tilgang til barnet er væsentligt for at nærme os kernen i barnet, det udsatte i barnet. Læringsmiljøet i børnehaven kan tilrettelægges så der er mulighed for at tage hensyn til, støtte i udviklingen, konkrete tiltag der gør, børn der står i en udsat position, får en tilfredsstillende trivsel og opvækst og læring.



Sammenhæng til forårs SFO (børnehaveklassen)

Barnet har en udvikling og hvert alderstrin har nogle karakteristika, som gør at jo nærmere skolealderen barnet nærmer sig jo tydeligere træder disse karaktertræk igennem.

Sanseiagttagelse – efterligning – gentage/øve – læring.
Denne proces, denne arbejdsgang, denne læring sker mange gange i løbet af barnet barndom indtil det er tid til det næste skridt til forårsSFO, der er sket en forvandling af læringen til evner, en mestring af en perlerække af discipliner. Bevægelsen er blevet forfinet, mere raffineret. Kroppen er mere kompleks som brugbart redskab. Fingersnilden er kommet helt ud i fingerspidserne.

Selvhjulpenheden er forvandlet til at kunne række en hånd ud til en af de mindre i f.eks garderoben. At kunne nå op til grenen på træet, at kunne balancere på træstammerne. At kunne forsikre de mindste i børnehaven om at når de bliver så store som de store ville de også kunne gøre alt hvad de nu er i stand til. Talen, tanken, viljeshandlingerne og sproget følges nu mere harmonisk hånd i hånd.

Nogle af de ting vi øver med børnene der skal til forårsSFO er at kunne tage imod en besked, at kunne sidde stille, at bruge kroppen til mange forskellige aktiviteter, gennem disse tiltag opøver barnet færdigheder, som giver barnet en selvtillid, selvoplevelse og selvforståelse der kan bruges videre udenfor barnet rammer i børnehaven.

Børnene drager til mange forskellige skole, så der er ikke fra børnehavens side en overdragelse, medmindre der er behov for det.



Dannelse og børnespektiv

Dannelsen er en livsrejse hvor barnet skal kunne gebærde sig blandt andre, have et tilfredsstillende selvoplevelse og føle sig godt tilpas i omgivelserne.

Et stå sted for et kort øjeblik i livet, enten på vej til næste udviklingstrin eller i gang med dannelsen af lige dette øjebliks livsopgave. Anerkendelsen af disse små såvel som store anstrengelser i dannelsesprocesserne, er vigtig at blive mødt med, selvom mange dannelsesidealer sker i det skjulte, og først kan udtales og bevidst forståes senere i livet.

Platformen barnet står på, er unik for hvert enkelt barn, selvom der er mange fællestræk børn skal igennem, så har det overordentlig stor betydning hvordan hvert enkelt individ gør dannelsesaspekterne til deres eget brugbar redskab på livets vej.

Dannelsen i barnet, det vordende mennesket sker i mellemrummet af menneskemøder, hvor der er en pulseren af liv, hvor der står et Jegvæsen, en voksen der i selvopdragelse bestræber sig på at lutre og skole sit fysiske væsen, sit sjælelige væsen og sit åndelige/tænkende væsen.

Anstrengelseskraften er næring til barnets egen forsøg på at træde ind i dannelsesprocesserne.

I mødet mellem mennesker er dannelsen i relationer; gode, dårlige, skæve, konstruktive, spændende, udfordrende, håbløse, håbefulde, hjertelige, kærlige, alverdens spændevidder krydser forhåbentlig barnets vej til at barnet kan drage sin egne erfaringer der vil gøre barnet livsdueligt på helt sin egen unikke måde, med helt dets egne facetter.

Almen menneskelige dannelses-og demokratiske rammer er tilsigtede gennem hele dagens virke.

Vi voksne formgiver i omgivelserne af børnene dagen igennem, vi sætter de overordnede ideer og tanker for hvordan vi på bedste vis kan udtrykke og give dagen form og mening, at der er næring at hente for hvert barn af meningsfulde gøremål. Demokratisk forståelse er vigtig at have fornem-

Melsen for at blive hørt, og høre hvad der bliver talt, et samspil i et fællesskab. Fællesskabets udformning er mangfoldig i børnehaven, hvor der skal være rum til at afprøve bl.a fysiske kræfter, så alle sanserne bliver aktive og giver en indre kraft til at tage fat på flere opgaver; det at give plads til barnets egen udfoldelse og give plads og rum til andre udfoldelser, og sammenspillet mellem børnene. Det giver grobund for selvoplevelsen og andres oplevelser i sammen rum og på samme plads. Leg er det skabende barn/menneske i aktivitet med interesse, gåpåmod, initiativ, dannelsesideer, lydhørhed, demokratiske forhandlinger etc. Åbenhed og ofte i dialog/det udtalte sprog giver barnet mulighed for at udfolde indre kræfter, styrker/svagheder og kompetencer i forhold til barnet selv og andre børn omkring. Barnet lærer at navigere i demokratiske legeprocesser, lærer egen puls at kende, eget tempo, egen kerne i forholdet til andre.

ØVRIGE KRAV TIL INDHOLDET I DEN PÆDAGOGISKE LÆREPLAN

Inddragelse af lokalsamfundet Børnene færdes i det daglige til børnehaven, hilser og vinker til de forbipasserende sammen med forældrene.

Skovturen tager sit udgangspunkt ved lågen ud af børnehaven, vi kan se de andre huse der er på vejen, anerkender på stille vis at der bor andre mennesker omkring os, selvom der i det daglige er minimal kontakt til naboer. Når vi venter på at skal over vejen, som er en lukket vej, så vi tager god tid til at kigge, så kigger vi ned af bakken for at se om der kommer en på en rød cykel med blomster i cykelkurven?, en håndværkerbil med redskaber? Eller hvem det nu kunne være som vi har set tidligere og vi kan hilse på. På turen hilser vi på andre, ved at lave en ønskeport, ved at trække ud på begge sider af stien og ønske dem en god dag, til dem der er ude at gå, cykle, løbe, eller den anden børnehave der er på tur.

Julearrangementet er en årlig tilbagevendende begivenhed hvor dørene er åbne for dem der kommer forbi, ofte også dem der bor i området.

ARBEJDET MED DET FYSISKE, PSYKISKE OG ÆSTETISKE BØRNEMILJØ I DAGTILBUDDET SKAL INDTÆNKES I ARBEJDET MED DEN PÆDAGOGISKE LÆREPLAN.

BØRNE MILJØVURDERINGEN 2021

BØRNEMILJØVURDERINGEN 2021

Børnemiljøet vurderes løbende for at have fokus på de fysiske, psykiske og æstetiske rammer er i orden til at børnene kan færdes og næres i hele huset, i haven og indgangen inden man træder ind i huset. Vi tilstræber, at have børnehaven indrettet og fungerende som et hjem, med stemninger og sansemuligheder, hvor der laves mad, gøres rent, pusles, sysles, rives i haven, ordnes brænde, blomster til vaserne, levende lys på bordene; det skal være stemningsfyldt og hyggeligt at træde ind i huset og det skal dufte skønt af mad, og lyden af leg og snak i baggrunden.

Børnemiljøvurderingen revideres hvert tredje år, og der vil forelægge en ny børnemiljøvurdering i 2021, og sammen med læreplanerne, hvor der gennemgåes i detaljer hvert enkelt rum og beskriver det fysiske, psykiske og æstetiske børnemiljø.

Børnemiljøvurdering skal have sammenhæng med de pædagogiske læreplaner. Børnemiljøvurderingen laves af ledelsen, medarbejdere og bestyrelsen.

Punkterne der beskrives i børnemiljøvurderingen er

- Garderoben
- Stuerne
- Toiletter og puslerum
- Spiseplads og måltider
- Sove/hvile-forhold
- Udearealer – haven
- Ture og udflugter – brug af nærmiljøet
- Årstidsfester
- Køkken

Udvidet psykisk børnemiljøvurdering
- Børnenes trivsel og tilknytning
- Familien – relationsarbejde mellem dagtilbud og forældre
- Personalets arbejde med selvopdragelse

GARDEROBEN

FYSISK BØRNEMILJØ:

Alle børn har deres egen garderobeplads, hver enkelt plads er rumdelt, hvor der er plads til at hænge tøjet på kroge, sætte indesko på en hylde, en kurv til skiftetøj, pladsen er simpelt indrettet og overskuelig for barnet. Børnene har et godt overblik over hvem der har hvilken plads. Hver enkelt barns garderoberum er næsten identiske med de andre børns garderoberum.

En fælles udesko-hylde med plads til alle sko/støvler i en fælles entre.
Når alle børn er i garderoben samtidigt er der en del støj og uro.

HYGIEJNE:

Garderoben bliver af personalet fejet hver dag, og oftere efter behov.
Vådt udetøj bliver tørret i tørreskabe. Vådt/beskidt indetøj bliver sendt med forældrene hjem.

ÆSTETISK – SANSEOPLEVELSENDE BØRNEMILJØ:

Garderoben er smukt udformet i træ og med trægulv, små hyggelige garderoberum.

For at barnets plads er en dejlig og overskuelig plads, hjælper forældrene med at holde styr på tøjet ved afleveringer og afhentninger, ellers er det personalet der

GARDEROBEN

hjælper det enkelte barn til at tøj og sko kommer på deres rette plads, så det virker indbydende, og det har en afsmittende effekt på hele/det meste af gruppen, at anstrengelsen ligger i at gøre de små ting der får garderoben som helhed til at være et tilgængeligt, overkommeligt og indbydende rum. Børnene deltager aktivt i og bidrager gerne med oprydningen.

På hylden i fællesgangen pyntes der op til at markere årstiden, og der er altid et levende lys tændt.

PSYKISK BØRNEMILJØ:

Stemningen i garderoben kan være alt fra ganske stille og rolig til en støjende og urolig stemning, med lave eller høje stemmer, listen rundt eller hoppende.
For at være tydelig voksen i garderoben indtager den voksne gerne en fast plads hvor børnene kan komme for at få hjælp, så de ikke bruger deres stemmer til at få kontakt til den voksne, men kan liste over og bede om hjælp.

Det er en stor opgave at lade de store hjælpe de små, både de mindste har en fornemmelse af at der vil komme et tidspunkt hvor de selv kan, og de store børns fingersnilde til f.eks en lynlås. Det kan afføde ro og god stemning blandt børnene, både det store barn må anstrenge sig for at hjælpe det mindre barn, og det mindre barn kommer ikke ud i en frustrationssituation, hvor det bliver for overvældende, gråd og kvaler kan holdes på afstand.
Den voksne er nærværende, hjælpsom og opmærksom, en lille sang/fortælling gør stemningen blid.

Hvor et barn har brug for mere ro til koncentrationen omkring garderobesituationen, bruges fællesgangen, eller lige indenfor i køkkenet, hvor der er en voksen

Garderoben

i køkkenet til at hjælpe og guide, da der er gang i madlavningen.
Der kommer udfordringer hele børnehavetiden igennem, alt efter barnets kunnen og selvhjulpenhed, en voksen er altid parat til at guide barnet henimod selvhjulpenhed, så de er klar til skolegangen når de når dertil.
Garderobepladserne tilstræbes at blive tildelt udfra et pædagogisk hensyn til det enkelte barn.

Læringsmiljø:

Ofte de børn der nærmer sig afslutningen af børnehavetiden genkender bogstaverne der er skrevet på de forskellige børns kurve, de ved hvem kurven tilhører og kan nu stave navnet.

Betragtningen af de store børn der hjælper de mindre børn afføder en ny form for selvhjulpenhed hos det mindste barn, for det får fornemmelsen gennem det store barn hvordan det mindste barn kan komme igennem en forhindring. Det store barn udviser en stor ro omkring at hjælpe et mindre barn.

Selvhjulpenhed oparbejdes gennem hele børnehavetiden, de store børn er blevet ferme til at klæde sig på/af alt efter årstiden, og har en større fornemmelse for garderobepladsens pænhed og orden.

Forbedringsområder:

Vi kan tilstræbe at have børnene til at komme ud i garderoben lidt efter lidt, da vi kan undgå at det bliver meget støj og uro på meget lidt plads, med mange børn på en gang.

Stuerne og mellemgangen

Fysisk børnemiljø:

To stuer ensuite hvor der er en dobbeltdør, som kan åbnes så rummene bliver et stort rum eller lukkes til to enkelte stuer. Væggene er laseret i blide ferskenfarver, trægulve, lange gardiner, som også kan lukkes med klemmer og huler opstår.

Store vinduer i begge stuer med gode lysindfald og gode muligheder for udluftning.

Hylder til forskellige aktivitetsmaterialer, som børnene kan bede en voksen om at bruge, såsom eventyr, silketørklæder, kroner, eventyrdukker, kuglebane og væve.

Kurve med forskellige legeting, står på gulvene og på lave hylder, som børnene selv kan nå og bruge til leg, og sætte på plads til oprydning. Kurvene indeholder træklodser i forskellige størrelser og udformninger, strikkede/hæklede tøjdyr, kapla, sten, klemmer, udklædningstøj, lagner/stof/tæpper, togbane og en træborg i dele.

Legestandere, store og smukke træstubbe, små borde og tilhørende stole, høje og lave skamler og tre træstammer med forskellige størrelser og vægt.

Legekøkkenet kan bruges som køkken ellers hvis køkkengrejet flyttes kan pladsen bruges som hule, skib etc. Alle tingene er flytbare, pånær hylderne, der gør udfoldelsesmuligheder mangfoldige og kreative, tingene appellerer til at kunne sammensættes på mangfoldige måder så børnenes fantasikræfter kommer i spil, for at tingene kan bruges i legene.

STUERNE OG MELLEMGAN-GEN

Mellemgangen er oplagte til leg med togbanen og kapla. I mellemgangen er der knager i børnehøjde til kapper, gå-klodser-med-snor og kæpheste. På stuen er der ligeledes knager i børnehøjde hvor der er små tasker af naturmaterialer.

Materialerne børnenes legeting er lavet af, er bevidste udvalgte naturmaterialer, så som jern, uld, bomuld, træ og silke, og bevidst fravalg af kunstigt fremstillede materialer.

HYGIEJNE:

Stuerne bliver gjort ren en gang om ugen, eller efter behov i det daglige.

Rummene og legetøjet bliver vedligeholdt/udskiftet efter behov, og der bliver gjort en ekstra vedligeholdelses omgang i forbindelse med forældrearbejdsdagene to gange om året.

ÆSTETIK – SANSEOPLEVELSER:

Årstiden pyntes der op til i alle vindueskarme og årstidsbordet både i stuen og i mellemgangen. Sangleg, morgensamling og eventyr afholdes i den ene stue, hvor der er en tydelig og synlig sammenhæng mellem udsmykningen og indholdet i sanglegene, morgensamlingen og eventyret der fortælles.

Sanseoplevelserne i rummene forsøges at være afdæmpede, det vil sige i naturmaterialer som er bløde og behagelige at lege med og røre ved, som giver en sund og helsebringende sanseoplevelse, så de finere sanser bliver stimuleret og fantasien får gode udfoldelsesmuligheder i børnenes medskabende egensk-

STUERNE OG MELLEMGAN-GEN

aber i deres frie leg, enten enkeltvis eller som gruppe. Materialer som børnene også selv kan arbejde med i dagligdagen, så som snitning og filtning. Materialer forstår børnenes sanseoplevelser, det der er grundlaget til opbyggelsen af barnets indre liv og velvære.

PSYKISK BØRNEMILJØ:

Stemningerne i rummene er gode, god plads til at udfolde sig på og i. Børnene har gode muligheder for at selv at kunne nå legetøjet, så deres selvfornemmelser for at kunne klare opgaver selv, er gode, og der er megen plads at kunne sprede forskellige lege ud over.

De voksne er bevidste omkring at bringe en stemning ind i et rum, og tilstræber os at gøre dagligdagen igennem så behagelig og naturlig som det er muligt. Vi gør os umage med at være fuldt til stede, nærværende og i aktivitet; en efterlignelsesværdig aktivitet, som er muligt for børnene at efterligne eller aktivt at deltage i.

Opfattelsen for børnene at det er deres legerum er stor, de indtager med glæde alle genstandene, de glædes over alle de muligheder de har til at bruge rummene til at kreere og skabe frie lege, hvor de i deres indre finder det medskabende frem til udfolde sig i leg. Legene er oftest ledsaget af stemmer med glæde, latter, grin, fjol, den skønne stemning bringer børnene med ind i legene, for rummene udfylder behovet for børnenes alsidigheder, mangfoldigheder, samklang og udfoldelsesmuligheder.

LÆRLINGSMILJØ:

Stuerne og mellemgangen

Rummene er rettet ind så der gives plads til at børnene kan udforme og være medskabende udi legene, der er plads til mange forskellige slags lege på en gang.

Der er der også den mulighed at skulle tage hensyn til andres legeområder, så der gives rum, respekt, accept og plads af børnene til de andre børns lege og pladsbehov.

Nye legerelationer skabes nogle gange i mellemrummet af to legearrangementer der krydser over hinanden. Med åbne sind – også til tider meget lukkede sind! – fletter de hinanden sammen på bedste maner.

Pladsen i stuerne og mellemgangen er så uudformede i deres udtryk at de kan anvendes lige til det børnene ønsker at skabe. Selv det lille køkkenarrangement forvandles hurtigt til noget andet, da tingene er flytbare.

Nogle specielle legeting skal børnene bede om at en voksen tager ned af hylden, der værnes ekstra meget omkring disse ting i legene, og der opstår en ære i værdien af denne legeting, som generelt er kendetegnende omkring børnene; der er megen æreværdighed mellem legene, børnene og genstandene. Der bliver passet godt på, barnet er glad når det bliver behandlet godt, og behandler andre godt, det samme gør sig gældende omkring legetingene.

Forbedringsområder:

Det er på tide at få nye gardiner. Der mangler en hylde til sovemadresserne.

Toiletter og puslerum

Fysisk børnemiljø:

Der er to rum med toiletter; et rum med 2 børnetoiletter og håndvaske, 1 rum med et voksentoilet, håndvask og puslebord.

Hygiejne

Toiletter, håndvaske og gulve rengøres dagligt, samt affaldsposerne tømmes dagligt.

Æstetik – sanseoplevelser:

Toiletterne er praktisk indrettet med hvide fliser. En fin og gennemført pastelmaleri der dekorerer væggen over børnetoiletter og børnevaske.
Et fint gammel træskab indeholder pænt stablet ekstra skiftetøj, kurve og toiletting. Belysningen er dæmpet for at skabe en rolig stemning.

Psykisk børnemiljø:

En voksen er nærværende og guidende ved toiletbesøg, hvor der for det meste er en hyggelig og god stemning, der snakkes og lyttes synges og nynnes mens der ventes på tur.

Hensynstagen til de børn der finder det svært at være for mange på toilettet på en gang, kommer gerne ud som en af de sidste på den lange perlerække af toilet-

TOILETTER OG PUSLERUM

besøg, hvor der kan betragtes hvordan de andre klare toiletbesøget som noget helt naturligt og roligt.

Det giver barnet mod til at gå på toilettet med en god kammerat på det andet toilet, som et sikkert anker på usikker grund, og en voksen der italesætter det gode ved oplevelsen af et toiletbesøg.

Børnene lærer stille og roligt kulturen ved at gå på toilettet i at det er en rytmisk del af hverdagen.

Bliver der for mange børn på toilettet, kan det hurtigt blive høj stemmeføring, larm og uro.

LÆRLINGSMILJØ:

Toiletbesøg er et lille frirum til at lade snakken gå med dæmpede stemmer, hvor der er plads til at lytte til hinanden, og fortælle en oplevelse, til at dele med hinanden, og der læres at komme på efter tur.

Toiletbesøgene er rytmiske lagt ind i dagens rytmer; efter morgensamling, efter indendørs vokseninitieret aktivitet, inden frokost, efter hvil og inden eftermiddagsmadpakker. Det er en lind strøm gennem dagen indlagt som noget helt naturligt, og børnene integrer det naturligt som en rytmisk del, jo tættere på børnehavetiden afslutning barnet er, jo mere bliver det barnet der mærker efter om der er behov for at komme på toilettet, hvor det også bliver tid til at helt at kunne klare et toiletbesøg uden hjælp af nogen art af en voksen, både det at helt at tørre sig selv, og stå for at vaske hænder uden trøjen bliver våd helt op ad armen. I overgangen mellem at skulle have en voksen til at tørre sig efter

TOILETTER OG PUSLERUM

toiletbesøg kan virke overvældende for nogle børn, hvor det gradvist bliver en glidende overgang mellem at skulle have hjælp til helt at kunne klare det, selvhjulpenheden bliver forfinet med alderen, rum og plads til at være opmærksom på hinanden.

FORBEDRINGSOMRÅDER:

For at undgå for meget larm på toilettet skal der være en passende antal børn på en gang sammen med en voksen.

SPISEPLADS OG MÅLTIDER

FYSISK BØRNEMILJØ:

Køkkenet er hvor vi alle spiser samlet ved eet langt, højt bord med bænke og skamler til alle og der er bevægelige, ergonomiske stole til de voksne.

Madpakker og drikkeglas til frokost en dag om ugen, og til eftermiddagsmaden for de børn der er i eftermiddagspasning.

Fire dage laves der mad fra bunden til frokost, fast menu dog med nogle årstidsbestemte retter som risengrøden omkring juletiden. Maden serveres af de voksne, der spiser af skåle og tallerkner med tilhørende bestik.

HYGIEJNE:

Alle overflader og gulve bliver dagligt rengjorte, og efter hver anvendelse af bordet.

ÆSTETIK – SANSEOPLEVELSER:

Hele oplevelsen af madens tilberedelse er en del af børnenes dag, medmindre når der er madpakkedag. Duften af maden starter ude på gårdspladsen hvor indgangen til børnehaven er, det kan duftes hvilken dag på ugen det er, for hver dag har sin særlige duft, og madpakkedagen, hvor det er manglen på duft der fortæller om denne dag.

Hele dagen opleves gennem sanserne, her er lugtesansen særligt skærpet, for

SPISEPLADS OG MÅLTIDER

det fortæller om hele dagens opbygning, selvom barnet ikke har den fulde bevidsthed om det endnu.

I det rytmiske og genkendelige og forudsigelige træder barnet dagen imøde og ved hvordan dagen kommer til at forløbe, det giver barnet ro og tryghed til at være.

Sanseoplevelserne er mangfoldige med grøntsagerne der forberedes dagen før de skal bruges, som børnene også kan hjælpe til med, selve tilberedelsen på dagen til måltidet serveres.

Råvarerne får vi fra bondemanden hvor vi er på høsttur for at høste korn til brødet, som børnene lærer at kende gennem deres tid i børnehaven, og som nogle forældre kan huske fra deres tid i børnehaven. Fortællingen er lang og virker ind på børnene på en sund måde, og det er grøntsager som børnene kender.

Madlavningen er
genkendelig for børnene, smagen af de samme grøntsager i forskellige retter er magisk når det indser at med de samme råvarer kan der komme forskellige smage.

Maden serveres i ler fade, det hjemlige fornemmes.
De voksne skaber roen og udviser ro omkring spisningen, taler med sagte stemmer for stemningen giver anledning til nydelsen og fortroligheden med maden.

PSYKISK BØRNEMILJØ:

Glade og forventningsfulde kommer børnene fra toilettet ud i køkkenet, sætter



sig på fastlagte pladser, og venter nu på alle får sig sat. Der kan synges en sang, fortælle om noget spændende fra den frie leg ude i haven, de store fortæller måske om noget de skal senere på dagen, nogle sidder og lytter, generelt er stemningen fin og god.

Hele stemningen slåes an med helt ro omkring bordet, stearinlyset tændes på bordet mens vi synger bordvers.

Meget fin og subtil andægtighed sænker sig rundt omkring alle i fællesskab, og maden bliver serveret.

LÆRLINGSMILJØ:

Selvhjulpenhed og læren at spise med kniv og gaffel er en del af hverdagen. Bordskik hvor vi taler lavmælt, og har stillestunder hvor vi kan nyde maden i ro og mag.

Når maverne er ved at være mætte bliver stemningen derefter hvor der kan forekomme mere snakken omkring, og på kryds og tværs over bordet, der manes dog stadig til at holde stemmen lav, så der hviler en form for madro gennem hele måltidet.

Børnene hjælper med borddækningen og oprydningen hvor hvert barn tager sit service med op til køkkenvasken efter tur.

Ofte fortæller barnet hvilken dag det er når det træder ind i køkkenet, efter afleveringen, som barnet bliver ældre kan det sætte madduften sammen med navnet på ugedagen.



De voksne spiser sammen med børnene omkring bordet, er efterlignelsesværdige og stille.

Børnene lærer efterhånden at klare sig selv ved spisningen, at skære brødet, at smøre brødet etc. Bordskikken er bl.a at tale uden mad i munden, og ikke tale i munden på hinanden, give plads til at lytte, sidde stille, snakke sagte, børnene beder en voksen om maden.

Et pædagogisk sigte med at lade for det meste to børn hjælpe til med opdækningen af bordet, er at holde styr på sammen med en voksen hvem der sidder hvor og hvormange børn der er der denne dag, børnene modtager en besked, og vil efter bedste evne meddeltagende i en fin opdækning, anretning af servicen og maden, det er med til at skærpe sansen for detaljen og helheden. De store børn opøver sansen for at overskue hele opsætningen og rækkefølgen på opdækningen.

SOVE/HVILE FORHOLD

FYSISK BØRNEMILJØ:

Alle/næsten alle børn hviler/sover hver dag på en kapok-madras og medbragt dyne/tæppe hjemmefra. De ældste hviler efter behov, og det tilstræbes at de ældste får en hvilestund i vinterhalvåret. I den ene eller begge stuer bliver madrasser lagt ud.

HYGIEJNE:

Forældrene vasker barnets madras og dyne/tæppe.

ÆSTETIK – SANSEOPLEVELSER:

Gardinerne er trukket for, den voksne synger eller nynner og indgyder til en stillestund, en hvilestund, hvor roen stille forplanter sig ud i rummet eftersom børnene får lagt sig til rette.

PSYKISK BØRNEMILJØ:

Trygheden og genkendeligheden af både sengetøjet hjemmefra og at det er for det meste det samme sted hvor man skal hvile, og det er samme ansats og indsats der ligger til grund for hvilestunden hver dag. Trygheden skabes også gennem den voksnes nærvær og tilstedeværelse, som værner om sove/hvile stunden som en gruppe af børn og det enkelte barn.

SOVE/HVILE FORHOLD

LÆRLINGSMILJØ:

Barnet tager selv indeskoene af, sætter dem ved siden af madrassen og putter sig under dynen/tæppet, imens den voksne stille går rundt og giver hvert barn et opmærksomt øjeblik. Barnet lærer sin egen ro og stilhed at kende, det at kunne slippe dagen for en stund uden at skulle snakke.

FORBEDRINGSOMRÅDER:

Der skal laves endnu en hylde til sengetøjet.

UDEAREALER – HAVEN MV.

FYSISK BØRNEMILJØ:

Haven er stor med kuperet terræn, græs, små huse, sandkasser, rutchebane, små borde og bænke, pilehytte, bålplads, store sten og stammer, hængekøjer, overdækket terrasse, bærbuske, legebåd, blomster, træer og frugttræer, urtebed, store træklodser, river, skovle og spader til store og små og lille vandsted fra nedløbsrøret.

Værkstedsaktiviteter, såsom savbukke, save, hammer, søm, brædder, snitteknive, slibepapir bliver dagligt brugt udenfor i haven, som bliver sat ind i værkstedet hver dag.

Håndens arbejde er en mulig beskæftigelse, ved at skulle lige bruge noget i en leg, så kan der bl.a lige snittes en eller dukken i barnevognen mangler en sutteflaske, så kan der lige snittes en. Forhåndværende materialer kan laves og bruges som en del af en leg.

Vi ser børnene bruger innovation, er kreative og aktive og medskabende med de natur materialer der er tilgængelige.

HYGIEJNE:

Haven ryddes op hver dag, som også børnene hjælper med til. Udearealerne bliver løbende vedligeholdt af personalet og på forældrearbejdsdage i løbet af året.

UDEAREALER – HAVEN MV.

ÆSTETIK – SANSEOPLEVELSER:

Haven forandre sig efter årstiden, der er dufte, synsindtryk, frugt og bær modnes, blade visner, planterne trækker sig tilbage i jorden.

Haven bruges hver dag hele året rundt, varmen, kulden, solen, sneen, forår, sommer, efterår, vinter har alle noget helt specielt kendetegnende hver for sig, og oplevelsen af at lige pludselig har det forandret sig, dog det har gået ganske langsomt.

Verden bliver sanset med alle sanser, børnene tager hele denne verden fulde af natur og leg med ind i deres indre og inderliggør det til deres eget.

Æbler samles, bær spises, kælketur ned ad bakken, vandpyttens forvandling til en dejlig mudderkage.

PSYKISK BØRNEMILJØ:

Børnene glæder sig hver gang de skal ud i haven, råderummet og legerummet indbyder til andre konstellationer af leg, andre relationer indgåes, nye lege opstår da haven har så meget natur som inspirerer til den frie leg og fantasien. Haven opfindes så at sige på ny hver gang børnene træder ud.

Legene genopfindes i en ny form da haven tilbyder højt til himlen, større vidder, et nyt åndedrag, der er plads til stille lege og at kunne løbe frit rundt, læringsrummet ekspanderes, børnene er veltilpasse og medskabende i den fri leg.

UDEAREALER – HAVEN MV.

Alle finder plads til alle. De voksne laver meningsfulde gøremål ude i haven, så børnene kan lege i tillid og tryghed til at mærke en voksen i nærheden uden at legene bliver forstyrret.

LÆRLINGSMILJØ:

Haven er formgivet til at børnene kan trække på egne kræfter til at give legen den form de ønsker.

Der findes gode udviklings- og læringsområder udenfor i haven; finmotorisk med snitning af en pind, pyntning af diverse sandkager, leden efter dyrene under træstykkerne, grovmotorisk med klatring, balancestammer/bomme, en lang løs bjælke som vippe, og generelt løben-rundt lege. Gode muligheder også for at gøre f.eks sociale kompetencer på en fornyet måde, da legene og aktiviteterne er meget forskellige og anderledes sammensatte end de indendørs lege.

De voksne er udenfor med opmærksomme blikke, nærværende, tilgængelige, uforstyrrende i børnenes leg, og i aktivitet, som barnet kan efterligne eller deltage i.

FORBEDRINGSOMRÅDER:

Vi kunne godt tænke os at få lavet et udekøkken og etablerer flere vandmiljøer.

TURE OG UDFLUGTER – BRUG AF NÆRMILJØET

FYSISK BØRNEMILJØ:

En gang om ugen går vi i skoven, om sommeren gerne med trækvogn og rygsæk. Vi har en årlig udflugt til en bondegård, hvor vi høster korn, hvor forældrene er med.

HYGIEJNE:

Der medbringes våde klude til fingrene og munden samt en førstehjælpskasse tages med.

ÆSTETIK – SANSEOPLEVELSER:

Når vi går tur, er vi meget levende engageret i årstiden, følger helt tæt forandringerne der sker i naturen med alle vore sanser. Vi medoplever naturens gang, fortrylles af anemonernes dækken af hele skovbunden, langsomt titter der flere blomster og planter frem, træerne får de fineste blade, som gennem sommer kommer til at lukke toppen af skoven i blade. Indtil det gennem efteråret forandres til de bare grene, og sneens dække. Duften der skifter gennem året, fra de er få fuglefløjt til hele luften næsten er fyldt ud af fuglesang.

Vores påklædning ændres fra det lette tøj om sommeren til det tunge og næsten ubevægelige om vinteren.

TURE OG UDFLUGTER – BRUG AF NÆRMILJØET

PSYKISK BØRNEMILJØ:

Turdagen starter inde i børnehaven hvor vi synger sammen til fælles afgang ved lågen, alle er glade og klar til en tur i skoven. Dagen er altid fuld af glæde og latter, dagen er helt sin egen, forskelligt fra dagene inde i børnehaven.

Der er nærmest en boblen af glæde, gensynsglæden med skoven.

Vores ugentlige skovtur er fordelt i forskellige tempi, hurtigløb med en voksen, en voksen i midten og en slentretur til de bagerste. Turen bliver tilpasset til det enkeltes barn kunnen og formåen. Vi øver at gå på fortorvet, krydse vejen, som er en blindvej, ser til højre og venstre, og lytter godt efter om vi også kan høre noget trafik samtidig.

LÆRLINGSMILJØ:

Selve turen til skoven er fuld af læring, det enkelte barn skal kunne forstå enkelte beskeder som vedrører en selv og den makker der holdes i hånden, instrukserne er enslydende for hele gruppen, og der dannes et nyt fællesrum og fællesansvar alle imellem.

Nede i skoven kan der leges helt andre lege end hjemme i børnehaven, strækningerne er længere, der indbyder til i fuld spring at løbe ned at den stejle skrænt (strejl i forhold til børnehavens små bakker!), og op igen, gode siddepladser i træerne, de store er dem der bedst kan klare at kravle længst ud på stammerne, og de mindre ser forundringsfuldt på at det faktisk kan lade sig gøre, de mindre prøver også kræfter

TURE OG UDFLUGTER – BRUG AF NÆRMILJØET

med hvad de store kan, men må ofte vende om inden de er nået ud til de store, men når den dag kommer hvor de klarer opgaven, bliver de stolte og har erobret nærmest den største tinde der findes, deres fysiske og motoriske udvikling bliver anerkendt af alle i gruppen.

Børnene kommer til deres egen forståelse af at kunne mestre noget, bare det at de små ben en dag ikke bliver trætte på hjemmevejen, sanse omgivelserne, udfordre sig selv motorisk, genkendelsen af brombærhegnet gennem året fra helt nøgen til overflod af bær, fingersnilden i at finde de små dyr i skovbunden, blive tryllebunden af anemonerne, den sarte grønne farve af de første bøgeblade, oplevelserne er mangfoldige i naturen, læringen er stor gennem årets gang. Tur i skoven er så meget mere end frisk luft.

ÅRSTIDSFESTER

FYSISK BØRNEMILJØ:

Kulturlivet i Askelæ er båret gennem året af årstidsfesterne, det at formgive, ære og efterligne naturens gang og fejre det i børnehøjde, naturens mangfoldighed bliver genspejlet i aktiviteter og oppyntning gennem hver årstidsfest.

Høstfest i august, Skt.Michaelsfest i september, lanternefest i november, adventsspiral og julespil i december, Hellige Tre Kongersspil i januar, fugletræsfest i februar, forårsfest i marts, påskefest, majfest i maj, pinsefest og midsommerfest i juni.

ÆSTETIK – SANSEOPLEVELSER:

Hver årstidsfest repræsenteres ved hver deres helt egen måde, deres helt unikke udtryk.

F.eks høstfesten indledes med at tage på bondegårdstur for at høste sammen med en bondemand med le og segl, sange synge på markerne, kornet bindes i neg, tages med hjem til børnehaven hvor deres fortsættes med sang, dans og efterligner det som bonden gjorde.

Der tærskes, mel males, brød bages. Til selve festen er bordet dækket op til høstfest med alle de grøntsager, frugter, blomster etc som børnene medbringer på dagen. Alle sanser er skærpede da der er et overflodshorn af årets høst på bordet, dansen fortæller om bonden gøremål, maden smager fantastisk med det hjemmekærnede smør, som børnene har lavet.

ÅRSTIDSFESTER

PSYKISK BØRNEMILJØ

For de mindste børn, hvor det er første gang barnet oplever en fest i børnehaven, er der forundring og glæde, med alle de nye sange, denne måde at træde ind i årstiden på.

For de ældre børn genkender de tiden med glæde, da der er så mange sanser aktiveret ved den enkelte årstidsfest, erindringen i sangene, i dansene, i oppyntningen.

LÆRLINGSMILJØ:

Mange aspekter af barnet lærer ved hver årstid, ordforrådet udvides og udvikles, da der knyttes bestemte begreber til hver årstid, de fornemmer bl.a kulden, regnen, solen, spiren, hendøen, inderligeheden, faunaen og floraen.

Hvert barn deltager med forberedelserne op til hver begivenhed, årstidsbordet har nu nye klæder, nye dukker, et helt nyt udtryk der afspejler årstiden. Hvert barn er på mange planer indre såvel som ydre, delagtiggjort i årstiden.

KØKKEN

FYSISK BØRNEMILJØ:

Køkkenet er indrettet med et langbord og høje bænke, specielle stole til de voksne der kan indstilles. Om morgenen bruges den ene ende af bordet til at barnet kan sætte sig med en stille leg, tegning og puslespil. I den anden ende af bordet foregår dagens madlavning som barnet også gerne må deltage i, eller der er fri leg i stuerne.

HYGIEJNE:

Køkkenet bliver rengjort på fladerne efter hver endt aktivitet, gulvet fejes hver dag, hvor barnet også kan deltage.

ÆSTETIK – SANSEOPLEVELSER:

Køkkenet er et helt unikt rum, da det er det sted hvor man mødes som det første på sin dag i Askelæ.

Køkkenet giver en hjemlig atmosfære, hvor der tilberedes mad 4 gange om ugen, og gode muligheder til at sidde stille i fordybelse med tegning, samle puslespil, stable og bygge med kapla m.v.

KØKKEN

PSYKISK BØRNEMILJØ:

Det tilstræbes at køkkenet er der hvor der er mest ro, til stille at lave en aktivitet, hvor der er en voksen der stille og roligt laver mad, køkkenet emmer af en god stemning, som er det første der træder barnet imøde, når barnet kommer ind fra garderoben.

Det er i dette rum pædagogen, forælderen og barnet mødes, hvor der tillidsfuldt siges godmorgen og hilses på hinanden.

LÆRLINGSMILJØ:

Barnet lærer oplevelsen af madlavning, enten deltagende eller beskuende, der er også meget læring at hente for barnet på det sjælelige plan, for køkkenet er et lille samtalerum, hvor der tilstræbes stilheden også i samtalen.

Den synlige læring kan være børnene imellem ved hjælp til madlavning, hvor der er flere børn der samtidig sidder i børneaktivitet, udveksler samtaler, betragter og taler om deres tegninger, i samspil bygger med kapla.

UDVIDET PSYKISK BØRNEMILJØVURDERING



BØRNENES TRIVSEL OG TILKNYTNING

I det daglige møder vi ofte glade, nærværende og trygge børn og forældre. Hvert enkelt barn imødekommes af en pædagog, den gentagende godmorgen ritual gør at det er forudsigeligt og genkendeligt at komme i børnehaven, hver pædagog har hver sin egen måde at tage imod på, og barnet genkender og anerkender også de forskellige vinkler de voksne udviser, ligesom den voksne genkender og anerkender hvert enkelt barn i modtagelsen, som jo også er forskellige fra hinanden.

Der bliver genskabt og genetableret en kontakt og tilknytning mellem barn og voksen hver morgen, og dagen igennem. Helt naturligt og i forskellige sammenhænge mødes barn og voksen.

Båndet mellem barn og voksen er tillidsfuldt, ligesom båndet mellem forælder og pædagog. Er barnet ked af det ved aflevering/har svært ved at skulle tage afsked, er vi voksne klar til en ekstra omsorg, at der er tryghed i at der er mulighed for også at være ked af det, som det er naturligt at være glad for at tage fat på dagen til leg, gensyn med kammerater etc.

Barnet er et sansende væsen, hvilket gør at alle stemninger skal være værdige hos de voksne, at der er overensstemmelse mellem det man er og det man udviser.

Trivsel giver barnet udtryk for ganske spontant med smil, latter, glædesudbrud, hoppen, springen, fri bevægelse, trivsel er ligesom et springvand der bevæger

BØRNENES TRIVSEL OG TILKNYTNING

hele barnet, i vokseninitieret aktivitet, i frileg, på alle tidspunkter af dagen.

Hvor barnet ikke trives er barnet sammenlukket, indeklemt i sig selv, mut, ikkeinteragerende med andre, tilbageholden osv. Bekymringstilstande hvor de voksne må gribe ind, forstå det bagvedlæggende hos barnet, det bagvedlæggende i familien.

De er til alle tider pædagogens opgaver at skabe rammer der er livsnærende for barnet, hvor der sættes ind med forskellige tiltag for at ændre mis-trivsel til trivsel.

Trivsel og tilknytning er nogle af nøglerne til at kunne leve frit som barn, bruge af egne ressourcer i trygge rammer og omgivelser, som vil være en grundsten til barnets videre færd når børnehaventiden er omme, og der er dannet et grundlag for barnet, gennem egen erfaring har kræfter og mod til at tage nye udfordringer op senere.

Denne fysiske og sjælige klædning er et sammenspil mellem egenoplevelsen og genspejlingen i de ydre omgivelser, omkredsen af andre børn, voksne, forældre, det det helt konkrete fysiske udtryk der i det omgivende miljø.

Bindeleddet mennesker imellem, i mellemrummet blandt mennesker lever varme, kærlig omsorg, empati, selvkærlighed, selvforståelse, oprigtighed, sandhed, værdighed, glæde, og en masse mere, også de ikke så rare følelser.

Dette rum kan kaldes hjerterummet, der udspringer trivsel og tilknytning, det er dette rum barnet lever i konstant og hele tiden. Dette rum er ubevidst levende for barnet, gennem sanserne optager det både den næring og den tæring der er mennesker blandt, dette giver barnet mulighed for at optage og danne egen

BØRNENES TRIVSEL OG TILKNYTNING

læring til trivsel og tilknytning.

Uhensigtmæssige relationer stoppes, vi ønsker at alle taler pænt om og til hinanden, det vil sige ingen mobning, ingen øgenavne, ingen sladder.

Hensigtsmæssige relationer voksne imellem opbygges gennem bl.a tillid, glæde og et kærligt mellemrum hinanden iblandt, denne konstellation virker direkte ind på barnet, hvor der er en trædesten til at vise barnet gennem sind og sjæl mellemrummet og give barnet mulighed til trygt at læne sig ind på denne vej, og træde sine egne spor, og gøre sig sine egne erfaringer.

FAMILIEN – RELATIONSARBEJDET MELLEM DAGTILBUD OG FORÆLDRE/HJEMMET

Askelæ sørger løbende for at have kontakt til barnets familie, gennem hjemmebesøg hos det enkelte barn inden opstart, gennem forældremøder, to årlige konsultationer, årsmøde, løbende møder mellem hjem og Askelæ hvor der er brug for det, arbejdsdage, julebazar- hvor der også er et forældresammenarbejde til at etablerer bazaren, årstidsfester hvor familien deltager, som er høsttur, julespil, majfest og sommerfest. Der tilstræbes en åben og god relation imellem forælder og Askelæ.

PERSONALETS ARBEJDE MED SELVOPDRAGELSE

Hver enkelt medarbejder har hver sin egen måde at gå til selvopdragelse på, det er op til den enkelte at være så tro mod eget væsen og Askelæ for helheden, så muligt.

Det er vigtig for dagens trivsel og udvikling af samarbejdet personalet imellem. Hjerterummet er en vigtig del af dagligdagen, rummet hvor der er bånd at tillid, gensidig respekt, ligeværdighed, samhøringhed, for helhedens vel. For Askelæ. I vores daglige gøren læser vi dagsvers af Rudolf Steiner, for at kunne fornemme den pågældendes dag kvaliteter og sjælelige anliggender.

Vi inddrager vores selvopdragende arbejde i så mange handlinger i vores daglige dag; i tænkningen, i talen, i gebærden, i handlingen og i følelsen. Vi italesætter ofte antroposofiske anskuelser i vores daglige arbejde, udtaler det indre arbejde der følger med antroposofien og vores anstændighed, for at vi kan blive efterlignelsesværdige forbilleder for børnene vi omgiver os med.

PÆDAGOGISKE MÅL FOR DE 6 LÆREPLANSTEMAER

RAMMEN FOR UDARBEJDELSE AF DEN PÆDAGOGISKE LÆREPLAN ER MED UGANGSPUNKT I LOVEN OG BEKENDTGØRELSEN

"DET SKAL FREMGÅ AF DEN PÆDAGOGISKE LÆREPLAN, HVORDAN DET PÆDAGOGISKE LÆRINGSMILJØ UNDERSTØTTER BØRNS BREDE LÆRING INDEN FOR OG PÅ TVÆRS AF SEKS LÆREPLANSTEMAER."

ALSIDIG PERSONLIG UDVIKLING

"Alsidig personlig udvikling drejer sig om den stadige udvidelse af barnets erfaringsverden og deltagelsesmuligheder. Det forudsætter engagement, livsduellighed, gåpåmod og kompetencer til deltagelse."

Pædagogiske mål for læreplanstemaet

1) Det pædagogiske læringsmiljø skal understøtte, at alle børn udfolder, udforsker og erfarer sig selv og hinanden på både kendte og nye måder og får tillid til egne potentialer. Dette skal ske på tværs af blandet andet alder, køn, social og kulturel baggrund.

2) Det pædagogiske læringsmiljø skal understørre samspil og tilknytning mellem børn og det pædagogiske personale og børn imellem. Det skal være præget af omsorg, tryghed og nysgerrighed, så alle børn udvikler engagement, livsdueligehed, gåpåmod og kompetencer til deltagelse i fællesskaber. Dette gælder også i situationer, der kræver fordybelse, vedholdenhed og prioritering.

Barnets udvikling er unikt og specielt for hvert enkelt barn, som skal ses på barnets egen udviklingsvej, udviklingen understøttes at anerkende barnet som et væsen der vokser og udvikler sig, gennem genkendeligheden gennem dagens struktur og rytme, gennem at barnet er omgivet af voksne der gør meningsfulde gøremål, der stimulerer og igangsætter sansevæsenet i barnet til at udvikle sig til at være sig selv tro og stærk, lige på sin hel egenmåde i samspil med omgivelserne. Læringsmiljøet og de arbejdende principper for Steiner pædagogik, er en grundsten til at lade barnet vokse og finde en selvtillid og selvforståelse, der er egenart for barnet; det kommer til at stole på egen kraft, mod og vilje, hvor barnet kan træde ind og ud af sig selv, og være det bedste redskab barnet kan bruge; egen kraften, egen skaberkraft, egne kompetencer, egen erfaring. Anerkendelsen af hvert barn, giver barnet fri til at kunne være sig selv dagen igennem, i sammenspil med både voksne og børn. Erfaringen bliver barnet givet ved at skulle være sig selv med sig selv og blandt andre, deri er der et stort læringsmiljø, hvor den mangfoldige verden udvikler og udfolder sig. Interesse for barnet selv, for andre mennesker, for omgivelserne/kulturen giver form af varme fra det indre, en varme der er drivkraften til at stå på egne ben i egen værdighed. Varmen spejles ud i verden, og den spejles tilbage til barnet, denne

Vekselvirkning giver barnet en fast og sikker grund at stå på, en forudsætning for selviagttagelsen. Engagement og gåpåmod er et direkte udtryk for varmen, interessen, hvor barnet af egen kraft må trække på egne ressourcer, kompetencer, som kommer til udtryk gennem leg og voksen initieret aktivitet. Livsdueligheden og rummelighed er felter hvor barnet mærker egen vilje, egen lyst, egen væren med sig selv og andre omkring. Den evige evne til at kunne tilsidesætte egen kraft og være lyttende overfor verden, og at være centralt placeret og blive anerkendt og respekteret for egen værdi. ”Jeg kan, jeg vil, jeg når mit mål” er en lille sætning som italesætter uendelige mange hændelser gennem dagen for barnet, barnet bliver dets egen vægt for at veje sige selv hele tiden i alle gerningerne der udspiller sig for barnet og i barnet. Disse vægte er med til at lade barnet vokse i det indre såvel som det ydre. Barnet kan gribe fat i de indre kræfter, egne initiativer, eget udviklingssted og gøre sig selv til redskab til at kunne deltage i alle af dagens gøremål og leg. Fordybelse og engagement er dele af barnets udvikling som er redskaber der kan bruges på tværs af mange sammenhænge set i lyset af dagens varierede gøremål, som rammesættes af den frie leg i børnegruppen eller af pædaogiske personale.

Den alsidige personlige udvikling set i samspil med de øvrige læreplanstemaer

-SOCIAL UDVIKLING:

barnet lærer gennem forholdet til andre mennesker, såvel børn som voksne, at kunne begå sig som individ, at være sin egen læremester som at være omgivet af andre som også navigerer i egne læringer, denne udveklsen og mærken sig ind i verden, såvel indre som ydre, gør at barnet kan begå sig empatisk, social og i fælles diaglog i leg og læring.

Styringsform og navigation i dannelsen i livetsskole er mangfoldighed; egen interesse mødes gentagende gange med andres interesser, denne konstante lænen sig ind i livet er med til at danne barnet, at barnet kan være sin egen samtidig med at være en del af et fællesskab.

-KOMMUNIKATION OG SPROG:

Alle benytter mange sprog at tale og kommunikere med, det udtalte sprog og det uudtalte sprog.

Det er vigtigt for barnet at opleve og erfare de mange facetter der er ved kunne bruge kommunikation og sprog, og at barnet lærer at finde sin egen stemme, i mange facetter af livet i børnehaven. At barnet får en tilfredsstillende stemme, som er den stemme barnet gerne vil høres med og den stemme der bliver respekteret og anerkendt.

-KROP, SANSER OG BEVÆGELSE:

alsidig personlig udvikling støttes gennem at på forskellige trin at mestre udfordringer der gøre barnet i stand til at udvide selvforståelsen og selvreflektionen, hvormed barnets udvikling gøres stærkere med kropslige bevægelser og sansninger.

-NATUR, UDELIV OG SCIENCE:

græs, jord, vand, varme, kulde, træer, vind og mange flere af naturens elementer har hver deres individuelle indvirken på det enkelte barn til at barnet kan finde sig selv i naturen og naturen i sig selv, som gør barnet unikt i fællesrummet.

-KULTUR, ÆSTETIK OG FÆLLESSKAB:

barnets egne ideer, tanker, viljer, udtryksformer, alsidige læringsmiljøer gør barnet i stand til at formidle egen kraften og styrken i anerkendende og erkendende aktiviteter gennem dagen.

Social udvikling

”Social udvikling er udvikling af sociale handlemuligheder og deltagelsesformer og foregår i sociale fællesskaber, hvor børnene kan opleve at høre til, og hvor de kan gøre sig erfaringer med selv at øve indflydelse og med at værdsætte forskellighed.

Gennem relationer til andre udvikler børn empati og soviale relationer, og læringmiljøet skal derfor understøtte børns opbygning af relationer til andre børn, til det pædagogiske personale, til lokal- og nærmiljøet, til aktivivter, ting, legetøj m.m.”

Social udvikling

Pædagogiske mål for læreplanstemaet;

1) Det pædagogiske læringsmiljø skal understøtte, at alle børn trives og indgår i sociale fællesskaber, og at alle børn udvikler empati og relationer.

2) Det pædagogiske læringsmiljø skal understøtte fællesskaber, hvor forskellighed ses som en ressource, og som bidrager til demokratisk dannelse.

Social udvikling

Evnen til at indgå i relationer er storslående hos barnet, et af de kerneværdier der gør barnet ret unikt; evnen til af ren glæde/gensynsglæde at træde ind i verden hver dag, ny som den er hver dag, og indgå i meningsfulde relationer med hele sit væsen.

Det pædagogiske læringsmiljø skabes af de voksne imellem, de voksnes interageren med hinanden, de voksnes evner og kompetencer til at dannelsen som individer i fællesskaber på tværs af livssyn og menneskesyn. Tillidsfuldt er barnet en del af denne sociale ramme, dette sociale fællesskab hver dag; hvor pædagogen og forælderen mødes, hvor pædagogerne i deres meningsfulde gøremål og frie aktiviteter indgår i et ligeværdigt arbejde, relationsdannelser og fordelingen af ressourcer og kompetencer.

Disse læringsmiljøer vil understøtte og understrege for barnet mangfoldigheden af fællesskab og betragtningerne af helhedens vel, som giver barnet mulighed for at trække på egne erfaringer og ressourcer til at indgå i fællesskab med egne forudsætninger, til at kunne skabe og danne et indre liv der gør barnet i stand til lydhørhed i bredest forstand.

Social udvikling

Alle konstellationer mennesker imellem er der både samklangen og konflikten, som begge kan bruges til at udvikle eget ståsted i relationerne og give forståelse for empatiske evner eller mangler. At have øje for hinanden både i de små ting, som at én er faldet og har slået sig og der kommer hjælp til fra andre for at trøste, og i de større sammenhænge dagen igennem.

Alle grader af empatiske evner udfolder sig hvor menneske møder menneske, og det er med til at barnet kan udvikle egen empati, hvor det er muligt at barnet henter den indre varme for et andet menneske, dyr eller plante, og deres indbyrdes forhold.

Fællesskabet er bestående af mange ting i omgivelserne og mange mennesker som indgår i fælles udtalte/u-udtalte relationer, jo større indsigt barnet har til egne ressourcer og evner jo større pallette har barnet at bruge af ind i fællesskabet.

At føle sig en del af et fællesskab er at blive anerkendt, set og hørt for det individ man er. Fællesskabsfølelsen opstår når man er aktivt medvirkende ind i relationerne. Styringsform, demokratisk dannelse og navigation i livet er vigtige parametere for selvforståelsen og interageren i fællesskaber; det kan bl.a være i børnehavelivet som helhed og det kan være i leg, veklsen mellem beskuende og aktivt deltagende.

Social udvikling set i sampil med de øvrige læreplanstemaer

-ALSIDIG PERSONLIG UDVIKLING:

At være accepteret, respekteret og anerkendt som den man er i relationen og dannelsen af værdisættelsen af andres væren i fællesskaber. Understøttelse af barnet tarv og værdi i forholdet mennesker imellem, understøtte barnet i at italesætte andres anerkendende væsen, livets mangfoldighed hvor barnet tillidsfuldt, omsorgsfuldt og trygt kan færdes i det pædagogiske læringsmiljø, som nærer barnets væsen til at kunne genkende og opleve sig selv. At hjælpe barnet til at udvikle egne kerneværdier i børnefællesskaber.

-KOMMUNIKATION OG SPROG:

Social udvikling sker i direkte kommunikation og brug af sproget med andre. Det er vigtigt at kunne udtrykke sig blandt andre, og opøve evner der giver mod og kraft til at udfordre og udvikle egne evner, tanker, følelser, ideer og kompetencer indenfor sproget og kommunikationen. Ved at have medbestemmelse og være aktivt deltagende i aktiviteter sker der en anerkendende og respekteret udveksling mennesker imellem. Jeg hører, du taler. Jeg taler, du hører.

-KROP, SANSER OG BEVÆGELSE:

at være en del af fællesskabet hvor barnet aktivt støttes med at bruge kroppen både i den frie leg i børnegruppen og initieret voksenaktivitet. Der er mulighed

Social udvikling set i sampil med de øvrige læreplanstemaer

for at kunne udvikle og støtte barnets sociale aspekt gennem sansningen, det kropslige og bevægelse i mange afskygninger i det daglige, der er muligheder for alle sanser, hele kroppen aktiveret og bruges dagen igennem, lige fra stillesiddende aktiviteter til hoppen og løben.

-NATUR, UDELIV OG SCIENCE:

naturen danner et naturlig læringsmiljø for barnet, børnegruppen og voksne, de lærer andre og nye relationer gennem det ægte rum som naturen skaber, til forskel fra det menneskeskabte. Barnet mærker helt fysisk og konkret sig selv i en anden sammenhæng, og udvikles til ny form af empati og selvforståelsesramme. Barnet vokser i mangfoldigere brug af sig selv.

-KULTUR, ÆSTETIK OG FÆLLESSKAB:

relationsdannelsen i gruppen af børn er på tværs af alder, udseende, etnisitet, udviklingstrin. Hvert barn udtrykker individet i det sociale rum, lærer at begå sig som værdigt menneske i sociale relationer og konstellationer, mangfoldigheden blomstre i egenkraften udi at være medskabende i det fælles sociale rum.

Kommunikation og sprog

”Børns kommunikation og sprog tilegnes og udvikles i nære relationer med barnets forældre, i fællesskaber med andre børn og sammen med det pædagogiske personale. Det centrale for børns sprogtilegnelse er, at læringsmiljøet understøtter børns kommunikative og sproglige interaktioner med det pædagogiske personale. Det er ligeledes centralt, at det pædagogiske personale er bevidst om, at de fungerer som sproglige rollemodeller for børnene, og at børnene guides til at indgå i fællesskaber med andre børn.”

Kommunikation og sprog

Pædagogiske mål for læreplanstemaet;

1) Det pædagogiske læringsmiljø skal understøtte, at alle børn udvikler sprog, der bidrager til, at børnene kan forstå sig selv, hinanden og deres omverden

2) Det pædagogiske læringsmiljø skal understøtte, at alle børn opnår erfaringer med at kommunikere og sprogliggøre tanker, behov og ideer, som børnene kan anvende i sociale fællesskaber.

Kommunikation og sprog

Læringsmiljøet understøtter barnets evner og erfaringer med at kunne udtrykke sig selv i forskellige sammenhænge dagen igennem. Barnet bliver set og mødt på mange forskellige måder dagen igennem, hvor der hilses om morgenen både på forældre og barn, og der bliver hilst tilbage. Erfaringsgrundlaget for at at kunne begå sig dagen igennem udfordres og udvikles gennem gensidig respekt ved morgenmødet, barnet kan iagttage hvordan de voksne hilser, hvordan forskelligheden er mangfoldighed, med hver deres legalitet, og den måde den voksne agerer i forskellige sammenhænge er efterlignelsesværdige og troværdige til en hver tid, der er samstemthed mellem handling og sindet.

Grundlaget og læringsmiljøet skal gerne farves gennem dagen til at udvise hver enkelt menneskes kommunikationsformer og sprog, for derigennem kan barnet gøre sig erfaringer der kan blive til en rigdom for barnet, når det ved egen kraft skal gå blandt andre mennesker, i tætte relationer med både børn og voksne.

Barnets sprog opstår gennem efterlignelsen, allermest fra en voksen, men også fra andre børn, gennem evnen til at tilegne sig nye erfaringer hele tiden, store som små.

Sproget er hos det voksne menneske bevidst, der er valg af et sobert, raffineret, gennemtænkt, mangfoldigt og velartikuleret. Det betyder også at der er fravalg af et sprog der er slattent, grimt, nedværdigende, larmende, støjende etc, da det skader i relationer af at udtrykke sig selv, forståelse af sig selv, at lytte til sig selv,

Kommunikation og sprog

omgangen med andre mennesker. Sprogliggørelsen af tanker, ideer, følelser, handlinger er vigtig for det pædagogiske personale at være sig bevidste for at give barnet muligheden for at gøre sig forståelig i relationer med andre, de voksnes tanker og talestrøm skal veloverveje for at barnet selv kan tilegne sig et sprog og kommunikation der er givende og erfaringsrigt i flere aspekter, såsom leg, en-til-en-samtale, forælder-barn, forskellige relationer barnet møder gennem dagen skiftende omgang med andre.

Balancen i dialogen, samtalen, enetalen, lytten efter, talen i munden på hinanden, underkue/mindreværdiggørelse af andres tale eller egen tale er en daglig kunst, som barnet øver sig i hver dag, og barnet skal trygt kunne læne sig ind i samtalekunsten voksen og voksen imellem, for at kunne guides til at komme til udtryk, for at kunne guides til at give indtryk. Scenen i hverdagen er den daglige interaktion, fortællinger der giver barnets sanser næring, hvor det selv kan hente kræfter frem for selv at kunne bidrage til fortællingerne.

Sproglige og kommunikative færdigheder udvikles hver dag, der vil være måder der interageres på som barnet ser for første gang, og det er væsentligt for barnet at opleve mangfoldigheden i det talte/uudtalte sprog og den kropslige kommunikation. Færdigheden i at opleve atmosfæren som behagelig eller ubehagelig, skrap eller blidt, varm eller kold, udfordrende eller medfølende, og et helt spektrum der imellem, for det er lige så vigtigt at barnet oplever at barnet kan tale uden at bruge ord; gråd, latter, vrede, glæde, munterhed etc.

Kommunikation og sprog set i sampil med de øvrige læreplanstemaer

-ALSIDIG PERSONLIG UDVIKLING:

barnet tager udgangspunkt i egne færdigheder indenfor kommunikation og sprog og bruger sig selv på bedste vis til at være deltagende og medskabende i aktiviteter og leg. Læringsmiljøet understøtter barnet i tilknytningen til andre gennem bl.a italesættelser.

-SOCIAL UDVIKLING:

læringsmiljøet understøtter barnet med i fællesskaber at udvikle sig i sociale sammenhænge gennem samtaler, dialoger, lytten, lege, at kunne skabe rum i det sociale rum til at kunne blive set og hørt med egne ideer og tanker.

-KROP, SANSER OG BEVÆGELSE:

sproglig og kommunikations udviklingen bliver lærerig når barnet bevæger sig og barnet sanser med hele kroppen, bl.a i lege, sanglege og skovture. Der findes også en direkte sammenhæng mellem kommunikation, sprog, bevægelse og kropslige aktiviteter.

-NATUR, UDELIV OG SCIENCE:

en del af barnet er naturen, eksperimentere med den del af sit eget væsen som er bærer af naturelementer kræver barnet erkender naturen omkring sig for at kunne italesætte fænomenet i sig selv.

-KULTUR, ÆSTETIK OG FÆLLESSKAB:

sang, leg, fortælling etc er en fælles kultur alle er under i Askelæ, hvor der synges gamle og nye sange, salmer, viser, remser gennem årstidens skiften.

Krop, sanser og bevægelse

”Børn er i verden gennem kroppen, og når de støttes i at bruge, udfordre, eksperimentere, mærke og passe på kroppen – gennem ro go bevægelse – lægges grundlaget for fysisk og psykisk trivsel.

Kroppen er et stort og sammensat sansesystem, som udgør fundamentet for erfaring, viden, følelsesmæssige og sociale processer, ligesom al kommunikation og relationsdannelse udgår fra kroppen.”

Krop, sanser og bevægelse

Pædagogiske mål for læreplanstemaet;

1) Det pædagogiske læringsmiljø skal understøtte, at alle børn udforsker og eksperimenterer med mange forskellige måder at bruge kroppen på.

2) Det pædagogiske læringsmiljø skal understøtte, at alle børn oplever krops- og bevægelsesglæde både i ro og i aktivitet, så børnene bliver fortrolige med deres krop, herunder kropslige fornemmelser, kroppens funktioner, sanser og forskellige former for bevægelse.

Krop, sanser og bevægelse

Kroppen er barnets vigtigste instrument for at kunne udvikle sig, trives, udfordres gennem sansning og bevægelse. Sanserne er de redskaber hvormed barnet får egenforståelse, egeniagtagelse, egenoplevelser hvor barnet kan udvikle sig til at udvide horisonten for sit eget forhold til sig selv, til andre mennesker og til omgivelserne.

Sanserne er i sammenhæng med følelser, så der kan hurtigt opstå tilgangen til verden som kan lide/kan ikke lide, hvor læringsmiljøet er med til kaste følelserne lidt til en side, og lade sansen optage næring, hvorved barnet kan udvikle sig.

Der er megen læring at hente i lære at lade kroppen være i ro hvor børnene venter i kø f.eks til at skulle på toilettet, og selv om barnet muligvis bare gerne vil til NU, lade andre sanser være åbne og lade sig selv være i baggrunden, eller når der ventes på at alle kommer til bordet inden måltidet.

Dannelsen af kroppen er at finde ud af hvad kroppen er i stand til, og hvad barnet gerne vil blive i stand til at gøre.

Læringsmiljøet er tilstede dagen igennem, til både den udviklende stille leg, stille aktivitet, den udfoldede fysiske aktivitet, Kroppen udvides og udvikles i takt med barnet vokser, færdigheder bliver mere mangfoldige, udfordringer venter altid lige omkring hjørnet, bliver et sundt grundlag for udvidelsen og udviklingen af sanseapperatet, og bevægelsen følger trop. Kroppen vil gerne bevæges i alle mulige retninger, som vil understøtte det sunde i barnet,

Krop, sanser og bevægelse

kroppen er ikke istand til selvoprettelse i stilstand, selv stilstand/krampeholdning i tanken gør usund. Alt er bevægelse; åndedrættet, hjerteslaget, cellerne osv.

Kroppen kan bruges sundt med et kram, usundt med et spark. Læringsmiljøet er fundamentet for at barnet kan finde glæde og motivation til at bruge kroppen, til at finde en kropsbevidsthed, til at finde styrker og svagheder eller udviklingsmuligheder, hvor barnet øsnker at udfordre sig selv til at udvikle sig, initiativet er i barnet, og barnet skal gerne kunne gribe fat i egen viljen til at bruge kroppen og bevægelsen. Pædagogisk er der jo altid øje for om der sker afvigelser der skal psykologisk og/eller pædagogisk tages hånd om. Det er dog oftest barnets egen vilje der får barnet i bevægelse.

Former, farver, strukturer, naturmaterialer, bivoks er bl.a nogle af de ægte –i modsætning til det kunstigt fremstillede- kvaliteter, der indgår i det daglige læringsmiljø, vi vægter højt, hvor sanserne stimuleres, aktiveres og giver et indre rum til at opbygge den indre verden der gerne skal sprudle af fantasi og levende bevægelighed, som barnet bruger gennem sin vilje i bl.a leg, kommunikation og relationer.

Krop, sanser og bevægelse set i sampil med de øvrige læreplanstemaer

-ALSIDIG PERSONLIG UDVIKLING:

gennem sangleg, voksen initieret aktivitet, den frie leg oplever barnet egenbevægelighed, sansning og kropslighed i relation til de voksne og de andre børn, hvor de finder deres eget udtryk gennem deres egen udviklingstrin. Deltagelseskompetencer og selviagttagelse læres bl.a i dette rum udfra barnets ståsted i verden.

-SOCIAL UDVIKLING:

deltagelse i de daglige gøremål, igennem legen, sanglegen bliver en sansbar oplevelse og læring for barnet gennem fællesskabet, som gives i institutionen. Fysiske aktiviteter er som oftest båret af varmen mellem barn og barn/voksen, som bringer glæden i højsæde, og bliver et godt fundament til at iagttage sig selv som en del af en større sammenhæng.

-KOMMUNIKATION OG SPROG:

det fysiske grundlag for kommunikation og sprog er kroppen, sanserne i den, og bevægelsen, som er tæt knyttet sammen med udviklingen af det talte sprog, og evnen til forståelse af det talte ord. Disse to temaer er hinandens forudsætninger. Hver fortælling giver bevægelse, og hver bevægelse giver fortælling; der gribes dybt i barnets indre for at vække sansningen, hvormed læringsmiljøet til hver en tid skal være rede til at aktivere og igangsætte sanserne i barnet.

-NATUR, UDELIV OG SCIENCE:

verden erobres, opleves og udforskes gennem kroppen, sansningen og bevægelsen, som bliver en platform for forvidelse af egne evner til at at lade kroppen blive et endnu bedre instrument, til at lade barnet opfatte sig selv som i

Krop, sanser og bevægelse set i sampil med de øvrige læreplanstemaer

udvikling; ”da jeg var tre år kunne jeg ikke klatre i træet, nu er jeg 4 år og kan klatre i træet”, er ofte den klar tale hvormed barnet kan berette om sin udvikling, sin mestring, sin egen trivsel, i lærlingsmiljøet natur.

-KULTUR, ÆSTETIK OG FÆLLESSKAB:

læringsrummet for at støtte barnet i det kropslige, sanselige og i bevægeligheden, er et fællesbærende kultur for at barnet kan komme til udtryk i det kreative rum, hvor der er plads til at udvise egen æstetik. Barnets lemmer lærer gennem farvelægningen af et stykke papir, hvor tegner som barnet oplever egen æstetik.

Kultur, æstetik og fællesskab

”Kultur er en kunstnerisk, skabende kraft, der aktiverer børns sanser og følelser, ligesom det er kulturelle værdier, som børn tilegner sig i hverdagslivet. Gennem læringsmiljøet med fokus på kultur kan børn møde nye sider af sig selv, få mulighed for at udtrykke sig på mange forskelllige måder og forstå deres omverden.”

Kultur, æstetik og fællesskab

Pædagogiske mål for læreplanstemaet;

1) Det pædagogiske læringsmiljø skal understøtte, at alle børn indgår i ligeværdige og forskellige former for fællesskaber hvor de oplever egne og andres kulturelle baggrunde, normer, traditioner og værdier.

2) Det pædagogiske læringsmiljø skal understøtte, at alle børn får mange forskellige kulturelle oplevelser, både som tilskuere og aktive deltagere, som stimulerer børnenes engagement, fantasi, kreativitet og nysgerrighed, og at børnene får erfaringer med forskellige materialer og medier.

Kultur, æstetik og fællesskab

Læringsmiljøet dagen igennem præger barnet med alle de indtryk barnet får, som barnet lidt efter lidt udvikler til selv at kunne give udtryk, som deles i fællesskabet med andre børn og voksne. Den medskabende kraft der er i barnet, kraften til at skabe noget værdifuldt i sig selv og i det fælles, er dagligdagens indtryk.

Hele barnets væsen er medskabende i det kunstneriske ved at male vådt-i-vådt; forundringen og glæden er overvældende stor for barnet når to akvarelfarver møder hinanden og bliver til en helt tredje farve. Barnet lærer med alderen hvilke farver der blandes til hvilke farver, og dog….for der sker nemlig også det næsten oversanselige, næsten som når man ser et stjerneskud på himlen, at de samme to farver der blandes hos et andet barn, får et helt andet udtryk end på barnets eget papir. En forundring som vil få liv i barnet, som vil være en kulturbærende aktivitet i barnets indre.

Kulturen i Askelæ er et læringsmiljø der er genkendelig, sansende og rytmisk, der gør at den kultur vi har, bærer hvert barn i sig, til hjælp for dem selv, og de er i fællesskabet gode til at bære et nyt barn ind i Askelæ, hvor hvert barn kan mærke fællesskabet med hver deres individualitet. Hvert barn får lov til at kunne komme til udtryk i fællesmiljøet, barnet kommer med hjemmet med alle dens værdier, kultur og æstetik, og bibringer børnehaven barnets helt egen særpræg, for barnets værdi og værdighed er vigtige brikker i dagligdagen, hvor de kan føle sig sete og hørte for den de er, også i fællesskabet.

Kultur, æstetik og fællesskab

Fortællekunsten er en fast daglig vokseninitieret aktivitet i børnehaven, hvor barnet oplever med hele sit væsen kunsten at fortælle. Der fortælles eventyr som en fast kultur, og der fortælles ved givne mindre fastlagte stunder fortællinger som har med livet at gøre; f.eks musefortællinger som børnene holder meget af, hvordan en mus i børnehaven fandt en pose gulerødder og gemte dem.

Årstidsfester hvor forældre også deltager, bringes fællesskabet ud til hele familien, hvor forældrene aktivt deltager i sanglege og der til hørende aktiviteter. Æstetikken og kulturen går hånd i hånd, der formidles gennem sprogbruget, sproget vælges omhyggeligt, hvor der aktivt fravælges et grimt sprogbrug såsom bandeord og dårlig tale om andre, gældende for både børn og voksne. Traditioner som høstfest, majfest og lanternefest er en kulturarv som levede blandt folk i det ganske land, nu bindes der tråd til gammel tid og der er stadig en levende kultur i Askelæ til at gøre håndens skabende kraft til en vigtig del af barnets udvikling i det daglige og året igennem, som også understreges gennem sang og leg, som er en glæde for hele fællesskabet, hvor alle kender sangene og kan deltage.

”Jeg ved en lærkerede” vil give et større indtryk i barnet når barnet kommer til udtryk som at være den der f.eks er fugleungen i reden, drengen der samler bær; barnet sanser med hele sit væsen en sang, som ellers kun synges. At kunne være en ´fugleunge` er for et barn, et kunststykke i sig selv, for barnet føler

Kultur, æstetik og fællesskab

hvordan det mon er at være i reden, at blive fodret, at pippe, at flyve fra reden; egenskaber ved fugleungen henter barnet fra naturens gang, som bliver egenskaber de besidder som kommer til udtryk. Det er medskabende i barnet mulighed for at have et rigere indre liv, at kunne genkalde dyr og planters egenskaber i barnets indre, og give det det udtryk som barnet har gennem sit væsen. Forvandlingens krafter er store hele livet igennem, og det giver barnet en større egenforståelse ved at f.eks kunne være en lille larve på et grønt blad der gennem solen kraft bliver forvandlet til en sommerfugl, hvor barnet har silketørklæder sat fast på blusen og kan flyve ud når tid er.

Der sker et ydre udtryk for processer der sker i det indre konstant, så der kan vækkes et større ordforråd for barnet at kunne komme til udtryk gennem kulturen ved at kunne tale som en sommerfuglelarve, der er en sommerfugl i forvandling. Forvandlingen taler ind til barnets indre etik, æstetik, kultur og kulturbærer, som enkelt menneske og i fællesskabet.

KULTUR, ÆSTETIK OG FÆLLESSKAB SET I SAMPIL MED DE ØVRIGE LÆREPLANSTEMAER

-ALSIDIG PERSONLIG UDVIKLING:

verden sanses, den indre verden, den ydre verden, aktiviteterne der foregår, som barnet deltager passivt eller aktivt i i hverdagen, gør barnet opmærksom på egen kraft og selvstændighed.

-SOCIAL UDVIKLING:

barnets udtryks muligheder spejles gennem den frie leg og vokseninitieret aktivitet, som bliver en fællesskabende kulturel og æstetik oplevelse for barnet, som barnet kan videreudvikle i børnehavetiden og gennem livet.

-KROP, SANSER OG BEVÆGELSE:

barnet er hele sit væsen med alle de styrker, kompetencer og forhindringer det indeholder, at kunne formidle og være bærer af kultur og æstetik i fællesskabet som et selvstændigt væsen, med al den bevægelse og frihed og begrænsninger det er at være i kroppen som redskab til udviklingen af egenhed i fællesskabet.

-NATUR, UDELIV OG SCIENCE:

et helt liv udfoldes gennem sanglegen, som at være et dyr eller plante der tager en forvandlingsproces; en lille spiretop forvandles til at udsprungen blomst; barnets væsen følger processen helt individuelt og som en del af den store sammenhæng med at være menneske på jorden i al dens pragt og mangfoldighed, som barnet vil kunne opleve i sit indre såvel som ydre liv.

KULTUR, ÆSTETIK OG FÆLLESSKAB SET I SAMPIL MED DE ØVRIGE LÆREPLANSTEMAER

-KOMMUNIKATION OG SPROG:

at bære en kultur i sig er endnu et sprog barnet kan bruge gennem fortællingen af sit eget væsen og liv, et sprog der formidles gennem oplevelsen og deltagelsen i kulturen såsom sangleg og årstidsfester. At finde sit eget sprog og kommunikationsform gennem medskabende aktivitet i dagligdagen. Egen stemmen som taler ud i fællesskabets kultur og æstetik.

Natur, udeliv og science

”Naturoplevelser i barndommen har både en følelsesmæssig, en kropslig, en social og en kognitiv dimension. Naturen er et rum, hvor børn kan eksperimentere og gøre sig de første erfaringer med naturvidenskabelige tænke- og analysemåder. Men naturen er også grundlag for arbejdet med bæredygtighed og samspillet mellem menneske, samfund og natur.”

Natur, udeliv og science

Pædagogiske mål for læreplanstemaet;

1) Det pædagogiske læringsmiljø skal understøtte, at alle børn får konkrete erfaringer med naturen, som udvikler deres nysgerrighed og lyst til at udforske naturen, som giver børnene mulighed for at opleve menneskets forbundethed med naturen, som giver børnene en begyndende forståelse for betydningen af en bæredygtig udvikling.

2) Det pædagogiske læringsmiljø skal understøtte, at alle børn aktivt observerer og undersøger naturfænomener i deres omverden, så børnene får erfaringer med at genkende og udtrykke sig om årsag, virkning og sammenhæng, herunder en begyndende matematisk opmærksomhed.

Natur, udeliv og science

Naturen er forundringens store skattekiste, det store livsbekræftende laboratorium, hvor livet udspilles, hele dagen og natten igennem, og er som læringsmiljø et fantastisk og stabilt og trygt sted at være, forudsigeligt også på det skjulte plan, processer der foregår selvom barnet ikke umiddelbart kan iagttage dem, såsom fotosyntesen, hvor det grønne er udtryk for solens tilbagekomst, væksterne vokser, livet der sker uden øjet som sådan kan se det. Elementernes egenskaber i naturen som ild, vand, luft og jord. Egenskaber barnet kan genkende i sig selv, og bruge som frie redskaber i leg og læring, og udfordre og udvikle til at genkende sig selv og hinanden igennem.

Et barn der er tungt og mindre flytbar i det kropslige og følelsesmæssige, eller det kan være det barn der er ilter og med sin varme breder sig ud i hele rummet.

Det er alle kvaliteter der er smukke og kan virke belivende på dagens gang eller være en hæmsko, hvor det pædagogiske læringsmiljø kan opløse nogle hindringer ved at være i en gruppe og udvikler sig til at få gåpåmod til at forlade sin trygge zone og begive sig ud på ukendt terræn. Alt sammen naturlige fænomener vi finder i naturen og genfinder i barnet/mennesket. Barnet kan prøve kræfter med vinden, barnet kan næres og blides af en brise, blive væltet omkuld af stormen; alt sammen elementer og tilstande hvormed barnet kan erkende og anerkende i sig selv, og i naturen.

Der er tråde der går fra naturen til mennesket og ubevidst i barnets krop en tråd fra barnet selv til naturen. Læringen til at kunne bruge disse egenskaber og kvaliteter udi fællesskabet, kan give grobund for at have et respektfuldt kendskab og brug af og i naturen.

Natur, udeliv og science

Naturen giver barnet udmiddelbar viden, som det store puslespil, men hver brik spiller sin specielle rolle Bænkebidder har de fleste børn stødt på i deres gang i naturen, alle børn har et forhold til dyret; nogen elsker det så højt at det eneste sted der er værdigt for dette lille dyr er i lommen, andre reagerer med afsky og vil slå det lille dyr ihjel. Det er vigtigt at træde frem som pædagog og anerkende dyrets ret til at være dyr på dets egne præmisser, uafhængig om vores forestillinger, tanker, følelser og ideer omkring dyret. Dyret har værdi i sig selv, dette kan barnet forstå gennem billedet af at det også lever i familie, også har bror, søster, mor og far.

Barnets lærling giver barnet et selvbillede af sin egen værdi på barnets egne præmisser. Naturen er en mester i forvandlingens kunst, et mesterværk der langsomt forsvinder, for at dukke stille op, til at fylde hele rummet (tænk hvor storslået en mælkebøtte, denne lille plante som tages for givet, som kan fylde op med sine små fjerbuske, når de bliver pustet afsted enten af et barn eller af vinden), for ganske langsomt at trække sig tilbage til hvile i jordens dybder.

Forunderligt når barnet opdager det, livet bliver udfoldet for at trække sig sammen, ganske ligesom vores åndedræt, stille og næsten uantastet. Næringsforundringen kan komme barnet til hjælp ved at betragte plantens næringsgrundlag, at nære den dybe respekt for at jorden indeholder næringsgrundlaget for planten; det genspejler sig i barnet som også barnets næringsgrundlaget; hvis barnet får den rette næring vokser, trives og udvikler barnet sig på bedste vis, som er meget forskelligt fra barn til barn.

Selvopfattelsen og selvforståelsen bliver af udbredt og nuanceret i forhold til

Natur, udeliv og science

barnet selv og til andre og omgivelserne. Naturen finder vi lige i vores have, mangfoldig med mange forskellige planter, som vokser på forskellige tidspunkter, solens, vindens og vejrets foranderlighed gennem året. Skoven, som vi går til, er mægtigere og kræver andre kræfter af barnet på alle planer, skoven fylder det hele fra top til tå, er mægtigere i volume og vægt.

Et videnskabsinstrumet findes der ikke noget finere end barnet/mennesket selv, at komme ind til sansernes og kroppens ligevægt, egenbevægelse, kraft, mod etc. Eksperimenter finder sted hver øjeblik, eget forhold til omgivelserne; ved at eksperimentere skilles noget ad for igen at blive sammensat, det kan naturen gøre barnet/mennesket klogere på og der udvikles ny viden, der er bruglige i resten af livet.

Sanseportene er åbne for barnet, al liv og væren tages ufilteret ind, skilles ad og giver evner og tillid til egen kunnen og gøren.

Natur, udeliv og science set i sampil med de øvrige læreplanstemaer

-ALSIDIG PERSONLIG UDVIKLING:

livsdueligheden og gåpåmodet forstærkes ved at forholde sig til naturen, hvert barn er en del af naturen, og naturen er en del af barnet. Barnet kan finde den indre varme/kulde etc og udvikle og forstå naturen og egen kvaliteter, som også kan betragtes i den store børnegruppen – f.eks kan lide bænkebidere, kan ikke lide bænkebideren.

-SOCIAL UDVIKLING:

sanglegen er støttende i barnets udvikling og trivsel, hvor der tages temaer op der er at finde ude i naturen på det pågældende tidspunkt; forårets forvandlende spirekraft, sommerens fylde, efterårets høst og hendøen og vinterens kulde, sne og hvile. Læringen i forskelligheden af opfattelser af naturen, hvordan vi passer på de små dyr under træstammen, hvordan vi rydder op efter os selv, passer på de nye spirer, giver en hånd til at varetage naturen, som er menneskets fællesanliggende.

-KROP, SANSER OG BEVÆGELSE:

legen og sammenværet forandre karakter når barnet bevæger sig mere frit i naturen i forhold til indendørs. Hele kroppen kan tages i brug til de større arm-og benbevægelser til rulle ned ad bakken, til hoppen fra grenen, til klatren, til løb, til hop osv. Sanserne og bevægelsen

Natur, udeliv og science set i sampil med de øvrige læreplanstemaer

-KULTUR, ÆSTETIK OG FÆLLESSKAB:

barnet kan udtrykke sig gennem brugen af materialerne fra naturen, naturen bliver en integreret del af legene hvor barnet selv har mulighed for at være medskabende i at efterligne legeting der også er lavet af naturmaterialer. Naturen giver genklang gennem bl.a vores sange, hvor vi understreger årstiden indvirken på vores æstetik og sanser.

-KOMMUNIKATION OG SPROG:

læringsmiljøer er der så rigelige af i naturen, det er en uutømmelig kilde, til at forundres, genspejle, eksperimenter, italesætte og være en del af. Dannelsen af barnets egen væsen som at være i stand til at kommunikere på flere planer, kan blive iscenesat gennem naturens mangfoldigheder.

Samarbejde med forældre om børns læring

"Det skal fremgå af den pædagogiske læreplan, hvordan dagtilbuddet samarbejder med forældrene om børns læring."

Personalet og forældrene er dagligt i kontakt med hinanden specielt ved aflevering og afhentning, hvor det også er muligt for de voksne lige at stikke hovederne sammen hvis der skal overdrages en besked, det tilstræbes at beskeder angående barnet gives uden at barnet kan høre det, da voksen-snak kan tage trygheden og forudsigeligheden væk fra afleveringen/afhentningen af barnet. Der skal gerne være klare linier og forståelser forælder og personale imellem i forskellige situationer, da kan barnet tillidsfuldt og med nærværende voksne tages imod. Barnet dannes, udvikles, lærer og trives i de relationer der er skabt de voksne imellem, som barnet kan drage erfaringer af og gøre brug af i egen process med at skabe meningsfulde relationer, hvor det kan være stemningen i mellemrummet mellem mennesker der giver barnet næring til selv at skabe relationer/tæring til ikke at tage mod til at danne relationer. Askelæ har kontakt til barnets familier hele børnehavetiden igennem, det første møde, som kan være ved et åbent hus arrangement eller hjemmebesøg inden barnet starter i børnehaven, hvor der udveksles forventninger fra begge parter, samarbejdet påbegynder og tager sin spæde start. Dialog, gensidig respekt og åbenhed er nogle af de nøgleord som vægtes højt, for at der kan udvikles et samarbejde

Forældre og Askelæ imellem. Forældremøder er der 2 om året, hvor der er mulighed for at fortælle om de store linier i Askelæ, om overordnede planer, trivsel og læringsmiljøer, for retningslinier, rammer og indhold er ens for alle børnene. Konsultationsmøderne er målrettet en åben og tillidsfuld dialog personalet og forældre imellem, hvor det er muligt at tage det enkelte barn i højsæde. Arbejdsdage er et stort fællesanliggende for forældre og personale, hvor der arbejdes og samarbejdes med fællesintentioner for Askelæ´s ve og vel, og børnenes daglige gang i hus og have. Forældres indsats belønnes af børnene som stolt kan berette om forælderens ihærdighed og indsats for arbejdsdagen, hvor forælderen tager en aktiv andel i børnehaven. Julearrangementet er forældrene der sammen forvandler hus og have med julekager, julemusik, juledekorationer etc, som er et åbent arrangement til alle der gerne vil komme. Årstidsfesterne som høstturen, julespillet, majfesten og sommerfesten er forældrene deltagende, som giver et lille indblik fra dagligdagen til forældrene. Bestyrelsen består af forældre. Sociale bånd og relationer styrkes gennem alle de forskellige måder at forælder og personale mødes på, de er forskellige art og med forskellige hensigter og mål. Jo bedre kendskab forælder og personale har til hinanden jo større samhørighed genspejles til barnet, der er et tillidsbånd de voksne imellem. Dette bånd virker dannende og fremmende ind i barnet.

Evalueringskultur

”Lederen af dagtilbuddet er ansvarlig for at etablere en evalueringskultur i dagtilbuddet, som skal udvikle og kvalifivere det pædagogiske læringsmiljø. Lederen er ansvarlig for, at arbejdet med den pædagogiske læreplan evalueres mindst hvert andet år med henblik på at udvikle arbejdet. Evalueringen skal tage udgangspunkt i de pædagogiske mål og herunder en vurdering af sammenhængen mellem det pædagogiske læringsmiljø i dagtilbuddet og børnenes trivsel, læring, udvikling og dannelse.

Evalueringen skal offentliggøres.
Lederen af dagtilbuddet er ansvarlig for at sikre en løbende pædagogisk dokumentation af sammenhængen mellem det pædagogiske læringmiljø og børnenes trivsel, læring, udvikling og dannelse. Den pædagogiske dokumentation skal indgå i evalueringen.”

I det daglige evaluere personalet dag til dag beskeder, hændelser, trivsler, læringsmiljøer, udfordringer og meningsfulde gøremål. Refleksion af egen praksis i det daglige, hvad der er opnået af dagens gøremål, hvad der skal gøres til den næste dag/tid. Personalemøder er tidshorisonten bredere end den daglige evaluering, hvor der kan blive evalueret på den sidst afholdte årstidsfest, arbejdsdag etc. Bestyrelsesmøder er der mindst en fra personalet til stede og beretter bl.a om hvordan læringsmiljøerne er for børnenes dagligdag. Forældremøder er der tilbageblik på tiden der er gået, og tiden der kommer os i møde, hvor der skal reflekteres over børnenes trivsel, læring, dannelsesprocesser, relations arbejder og udvikling, og samarbejdet personale og forælder imellem. Årsmødet tages året i betragtning. Personalet benytter reflektionen og tilbageblikket som evalueres og de store linier tegnes op og tydeliggøres. Evalueringskulturen er en aktiv del af Askelæ helt ned i det daglige. Evaluering tager personalet op hver 14. dag på personalemødet, taler om de forskellige tiltag og aktiviteter der er foregået. Evaluering af et tema for Askelæ kan være vores Årstidsfest. En årstidsfest bliver bygget op over en måneds tid, hvor sanglege der relaterer sig til tiden bliver introduceret, opbygning af stemningen i det rent fysiske, æstetikken i huset ændrer sig for hver fest, peronalet forbereder sig hver især og som samlet personalegruppe til årstidsfesten. Det hele begyn

Dermmed at tage fat i erfaringerne fra tidligere år. Alle de praktiske ting der skal organiseres bliver gennemgået af personalet, med udgangspunkt i årstidsfesten fra året før. Det kan være rekvisitter der skal laves; såsom lanterne til lanternefest, høstneg til høstfest. Oppyntning af huset og haven, indkøb,personalefordelingen af de forskellige aktiviteter. Pædagogiske overvejelser er blandt andet at kigge på denne års børnegruppe, hvilke tiltag der gavner og nærer denne gruppe; udviklingen af denne børne gruppes læring, det enkelte barns perspektiv og forudsætninger. Pædagogisk kan vi løbende være opmærksomme og være fokuseret omkring det enkelte barn i en enkelt aktivitet, som giver indblik i læringsmiljøet for det enkelte barn, hvor vi ved evalueringen kan få skærpet opmærksomhed på det enkelte barns kompetencer/udfordringer, som tage det med i vores videre daglige arbejde med børnene. Evalueringen kan blive til en målsætning for det videre arbejde – den næste årstidsfest vi bevæger os ind i. Askelæ bruger evaluering til fagligt og pædagogisk at kunne reflekterer over læringen for det enkelte barn og for gruppen som helhed eller en mindre gruppering. Justeringer i forhold til de pædagogiske tiltag kan tages op til vurdering i det daglige for at se på udviklingen, forventningerne, afstemning af praksis, tillidsfulde overvejelser, børnenes læring, udvikling og trivsel. Evaluering bruges som redskab i det daglige som delmål, over længere tid som mål, der giver anledning til selvevaluering og samlet evaluering.

